

Naših 40 let

Zbornik ob 40-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Štjak

Naslov publikacije: Naših 40 let

Zbornik ob 40-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Štjak

Urednica: mag. Elena Funa

Avtorji prispevkov: Božidar Funa Čehovin, Sebastjan Funa, Matež Hreščak, Sandi Mislej, Marko Orel, Polona Počkar, Stojan Počkar, Primož Rener, Primož Saražin, Kristina Sanabor, Ivan Štemberger, Davorin Terčon, Damjan Turk, Matej Večko, Danijela Vrčon Sanabor

Lektorica: Karmen Škrk

Risbe: mladi člani PGD Štjak

Fotografije: člani PGD Štjak, arhiv PGD Štjak in arhiv ZGRS Sežana

Grafična zasnova in oblikovanje: DTP studio Sežana, Janja Orel in mag. Elena Funa

Oblikovanje naslovnice in ovitka: Janja Orel

Priprava za tisk in tisk: DTP studio, Sežana

Založilo in izdalo: Prostovoljno gasilsko društvo Štjak, 1. natis

Naklada: 300 izvodov

Štjak, 2014

CIP - Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

614.842(497.4Štjak)"1974/2014"

PROSTOVOLJNO gasilsko društvo (Štjak)

Naših 40 let : zbornik ob 40-letnici Prostovoljnega gasilskega društva Štjak / [avtorji prispevkov Božidar Funa Čehovin ... [et al.] ; urednica Elena Funa ; risbe mladi člani PGD Štjak ; fotografije člani PGD Štjak, arhiv PGD Štjak in arhiv ZGRS Sežana]. - 1. natis. - Štjak : Prostovoljno gasilsko društvo, 2014

1. Gl. stv. nasl. 2. Funa Čehovin, Božidar 3. Funa, Elena

274529536

Oj kje daleč je ta vas,
če kaj zgodi se, le kdo reši nas?
Kaj če ujma nas ujame
ali požar nas tu zajame?
Le kdo bo naše premoženje varoval,
marljivo delal in v zameno nič pričakoval?

Mi, fantje, delovne imamo roke,
če gasiti bo treba, pustimo delo, ženo in otroke.
Ne ognja in ne vode mi se ne bojimo,
da le obranimo ljudi in imovino.

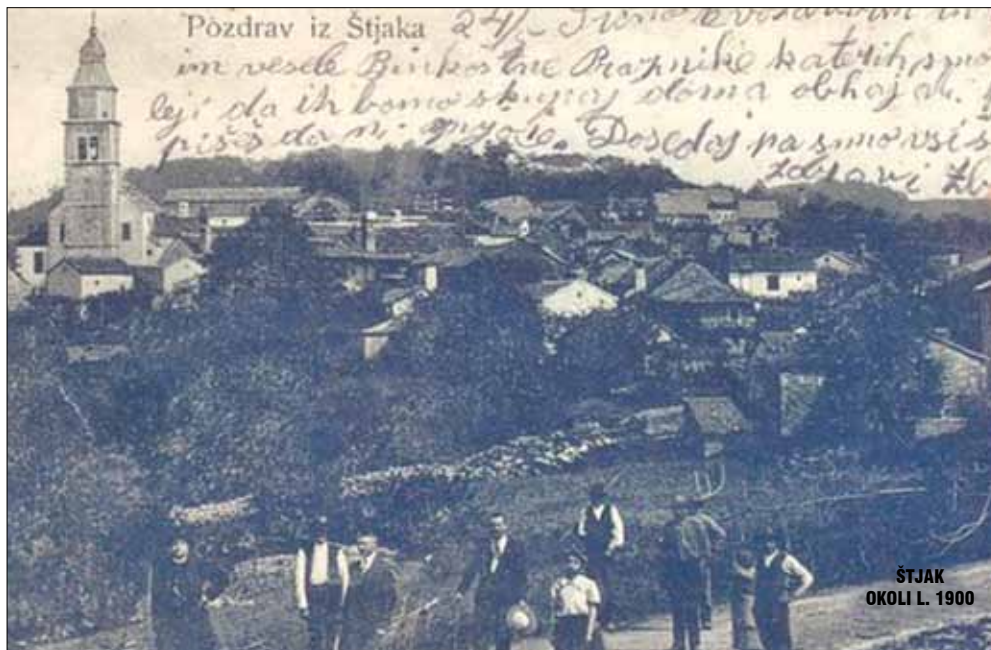

Prva fotografija operativnih članov PGD Štjak

Zgodovina Štjaka

Gričevnati planoti, ki se dviga iznad struge reke Raše in potoka Branice ter predstavlja naravno mejo med Vipavsko dolino in Krasom, pravimo Vrhe (nekoč poznana kot Vipavska brda). Ta razbrazdan in hribovit svet skriva v svojem osrčju dvajset vasic. O zgodovini tega koščka Primorske vemo zelo malo. Upamo si trditi, da so okoliške jame in spodmoli nudili zatočišče ljudem že v kameni dobi, vasi Gradišče in Tabor nad Vrabčami pa sta značilni naselbini iz bronaste in železne dobe. S prihodom Rimljanov na naše ozemlje pa se zgodovina začne razvijati.

Štjak (nekoč Šentjak, ki izvira iz imena San Giacomo in colle, torej Sveti Jakob na hribu) leži na nadmorski višini 521 metrov. Vas naj bi obstajala že v času Rimljanov, torej ima Štjak za seboj že dve tisočletji zgodovine. Najstarejša datirana stavba v vasi je kapucinska klet iz leta 1530. V času turških vpadov je služila kot zatočišče vaščanom ter njihovim pridelkom. V vasi je še kapelica, o kateri pa ne vemo točno, kdaj je nastala. Vaško šolo so leta 1941 zgradili slovenski delavci po navodilih Italijanov, poleg nje pa danes stoji spomenik padlim borcem naro-

dnoosvobodilne vojne. Današnje župnišče je bilo nekoč last vipavskih grofov Lanthieri in jim je služilo kot poletna rezidenca. Na sredi vasi stoji najprej gotska, nato pa v baročni slog obnovljena cerkev. Sedaj šteje Štjak nekaj manj kot 50 stalnih prebivalcev. Vsako leto konec julija priredijo prazovanje v čast vaškemu patronu Svetem Jakobu, zaradi katerega je vas postala tudi pomemb-

na postojanka na romarski poti, ki vodi v Santiago de Compostela v Španiji. V razpravi o običajih in porokah v Slavi Vojvodine Kranjske Štjak omenja že Janez Vajkard Valvasor: "To prinesò v nekaterih krajih, zlasti pri Štjaku in tam v soseščini, kot konfet na mizo."

Začetki

V naših krajih so tako kot drugod ognjeni plameni vsakoletno uničevali gozdove in travnike. Niti gospodarska poslopja niso ušla ognjeni stihiji. Rodila se je potreba po organiziranem preprečevanju požarov ter reševanju ljudi in premoženja. 15. aprila 1974 je bilo na pobudo Stojana Počkarja ter nekaj mladih fantov in mož ustanovljeno Gasilsko društvo Štjak. Ne smemo pozabiti tudi podpore takratnih članov občinske gasilske zveze, posebej njenega poveljnika Janeza Poljšaka.

Društvo se je ob ustanovitvi ukvarjalo z velikim prostorskim problemom, da o opremi sploh ne govorimo, saj je bila brinja veja edini pripomoček pri gašenju gozdnih požarov. Čas je tekel naprej. Dobil smo gasilski kombi, ne nov, to so bile le sanje.

Prve društvene prostore smo si uredili v bivši osnovni šoli v Štjaku. Z nabavo črpalke ter ostale najnujnejše opreme je bila prostorska stiska vedno večja. S pridobitvijo prepotrebne terenskega vozila pa so postali prostori pretesni za spravilo vozil.

ČLANI OB 20-LETNICI DELOVANJA DRUŠTVA

Iskanje lokacije za gasilski dom

Do ideje oziroma pobude za gradnjo gasilskega doma je prišlo, ko je v prostore bivše šole podjetje Cimos preselilo obrat Utok. Takrat se je osnoval odbor za gradnjo gasilskega doma. Predsednik tega odbora je bil Ivan Večko s Sela. Naloga tega odbora je bila, da pridobi primerno zemljišče v Štjaku ali bližnji okolici in vzdržno finančno strukturo za nov gasilski dom.

Pri iskanju prostora za gasilski dom so razmišljali o dveh lokacijah. Prva lokacija je bila med vasema Štjak in Selo (nad Devci) in je bila last države. Druga pa je bila na razcepu poti za vas Selo in Ravnje in je bila last škofije. Ko so pretehtali možnosti gradnje in umestitve v prostor, so ugotovili, da prostora nista primerna, ker ni dostopa do vode in elektrike.

Gradbeni odbor je našel lokacijo na območju, kjer sedaj stoji gasilski dom. Tudi ta parcela je bila v lasti koprške škofije. Sledila so pogajanja in prošnje, ki so bile naslovljene tako na škofijo kot župnijo. Škofija je dovolila gradnjo s pogojem, da v zameno dobi nadomestno zemljišče, ki

1979. leta PGD Štjak prevzame vozilo IMV od PGD Komen

preide v last škofije. Tako je društvo pridobilo parcelo, škofija pa parcelo na polju med vasema Selo in Štjak.

MATEJ VEČKO

Sezidali smo si dom

V letu 1985 smo tako začeli z gradnjo novega gasilskega doma. Gasilci smo postali zidarji. Z veliko odrekovanja in prostovoljnega dela ter s pomočjo vseh krajanov smo si zgradili dom, na katerega smo vsi ponosni. Vsa zidarska dela smo opravili sami, le omet in nekaj zaključnih smo prepustili drugim izvajalcem, in tako smo gasilski

**Hiša ni dom, če v njem ni ljudi,
je le olupek, ki nekje tam sloni.
Hiša brez duše je, kot da je ni,
saj kmalu pozabiš, kje sploh stoji.**

Gradnja gasilskega doma, poletje 1985

dom 24. avgusta 1986 predali svojemu namenu.

Gasilci pa nismo bili le zidarji, uspešno smo se udeleževali tudi tekmovanj v organizaciji Občinske gasilske zveze Sežana, preko katerih smo se prebili dvakrat do regijskega in nadalje do državnega prvenstva, kjer smo dokaj uspešno zastopali naše območje.

Dandanes se lahko pohvalimo, da smo eno izmed uspešnejših gasilskih društev na Sežanskem, čeprav naše društvo šteje le 54 članov. To nam daje potrditev, da je bilo 20-letno delo uspešno, hkrati pa nas obvezuje, da še naprej vztrajamo pri našem humanitarnem delu.

ČLANI OB 20-LETNICI DELOVANJA DRUŠTVA

Od besed k dejanjem

Od kod beseda '**društvo**'? Ljudje se radi družimo, iščemo družbo iz lastnih potreb ter iz potreb in zahtev skupnosti. Ima pa ta beseda v sebi še nekaj več: v društvu smo ljudje povezani, smo tovariši, drugi, kakor nam priča pomen te stare slovanske besede. Torej: drugstvo (društvo) je tovarištvo. V sedemdesetih letih prejšnjega stoletja se je na Vrheh, natančneje v Štjaku in bližnjih vaseh, uresničila dolgoletna želja mnogih Vrhovcev: ustanovljeno je bilo **Prostovoljno gasilsko društvo Štjak**. K njegovemu rojstvu so pripomogli pogosti travni in gozdni požari v pomladanskem in jesenskem času. Ob vsakem takem požaru nas je 'mobiliziral' revirni gozdar Jože Orel in 'prostovoljno mus' smo pomagali gasiti. Po enem takih uspešnih gašenj smo se razgreti in žejni dobili v kleti Ivana Štembergerja pri »Štemgarjevih« v Štjaku. Seveda smo se pogovarjali tudi o pogostih požarih v naravi ter o tem, da imajo marsikje prostovoljna gasilska društva. Takrat nam najbližje je bilo v Ponikvah, a je bilo v tistih časih daleč. Preden prispejo na Vrhe gasilci od drugod, je lahko škoda že velika. Tako sem sam od sebe predlagal: »Usta-

novimo svoje gasilsko društvo!« Misel je vzknila, beseda je bila izrečena in naletela je na ugoden odmev. Ivan Štemberger je bil takrat delegat KS Štjak v Občini Sežana in je zasledil, da sežanska občina za občinsko gasilsko zvezo nabavlja nov kombi. Dosegel je, da so starega prerazporedili v Štjak. S to vestjo je prišel do mene in mi je rekel: »Zdaj je priložnost, da organiziramo svoje gasilsko društvo!« Tako sem šel v Se-

žano na SZDL (Socialistično zvezo delovnega ljudstva), v okviru katere se je v tistih časih odvijalo društveno življenje. Tam so mi povedali, kaj vse je treba storiti za ustanovitev novega društva. Med drugim je treba poiskati najmanj 15 ustanovnih članov podpisnikov in imeti ustanovni občni

zbor. Začel sem iskati ljudi, ki bi bili voljni podpisati ustanovno listino. Našel sem jih kar 17, čeprav so nekateri krajan na naša prizadevanja takrat še gledali postrani.

15. aprila 1974 smo se ob 17. uri zbrali v Štjaku v zgradbi osnovne šole, v kateri ni bilo več pouka, in imeli ustanovni občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva Štjak. Prisoten je bil tudi poveljnik gasilske občinske zveze iz Sežane, tovariš Janez Poljšak. Na tem zboru smo sprejeli tudi statut; za predsednika ter za poveljnika sem bil izvoljen jaz. Iz zapisnika navajam: »Za predsednika društva se enoglasno izvoli tov. Počkar Stojan, Štjak 25.« In še: »Po temeljiti razpravi in na predlog tov. Poljšaka je zbor enoglasno imenoval za poveljnika društva tov. Počkar Stojana.« Kot novoizvoljeni predsednik in poveljnik PGD Štjak sem v Sežani na SZDL društvo registriral.

STOJAN POČKAR,
PRVI PREDSEDNIK PGD ŠTJAK

Nagovor župana Občine Sežana

**Spoštovane
gasilke,
spoštovani gasilci
Prostovoljnega
gasilskega
društva Štjak,**

nesebično delo, humanost, pogum in požrtvovalnost so karakteristike, ki vas odlikujejo. Te lastnosti, ki jih vedno znova dokazujete v nesrečah, v katerih so udeleženi tako ljudje in njihovo premoženje kot živali, so hvale in občudovanja vredne. V težkih trenutkih ste prvi na kraju dogodka, pri tem pa na kocko postavljate svoje lastno zdravje in celo svoja lastna življenja. Še posebej na požarno ogroženem Krasu so prostovoljna gasilska društva izrednega pomena. Na Občini Sežana gasilcem in civilni zaščiti namenjamo veliko pozornosti, kar se kaže tudi v zagotavljanju visoke stopnje tehnične opremljenosti,

saj si želimo, da bi bili pogoji za delovne gasilce najboljše. Čeprav čas ni najbolj naklonjen investicijskim vlaganjem, se na občini zavedamo, da je za uspešno zmanjševanje posledic požarov in drugih nesreč poleg strokovno usposobljenega kadra pomembno zagotoviti tudi sodobno gasilsko reševalno in zaščitno opremo. In tako je tudi vaš voznik od leta 2011 bogatejši za gasilsko vozilo.

Pomoč in pripadnost sta bili vodili Prostovoljnega gasilskega društva Štjak skozi vseh 40 let. Danes je vaše društvo zgledno organizirano in dejavno na mnogih področjih. V teh letih vam je uspelo veliko in skupnost je ponosna na vas. Plemenito je, da v okviru svojih zmožnosti prav vsak in vsi skupaj pomembno prispevate k varnosti v naši družbi. Pa ne le to, v težkih trenutkih predstavljate tudi pomemben temelj solidarnosti, ne nazadnje pa ostajate tudi gonilo spodbujanja družabnih in prijateljskih stikov.

Neprecenljivo je, da pridobljeno znanje in plemenite gasilske vrednote, ki jih razvijate in negujete, vestno predajate mlajšim rodovom. Prav to predstavlja temelj za nadaljnji razvoj društva.

Ob pomembnem jubileju vam iskreno če-

stitam! Tudi v bodoče vam želim veliko veselja in uspehov pri vašem poslanstvu ter da bi svoje znanje in opremo uporabljali zgolj za preventivne namene, vaje in tekmovanja. Naj vas dobra dela tudi v prihodnje plemenitijo!

DAVORIN TERČON, ŽUPAN

Nagovor predsednika PGD Štjak

**Spoštovani
gasilke in gasilci,
članice in člani
prostovoljnega
gasilskega
društva Štjak!**

Prostovoljno gasilsko društvo Štjak praznuje 40. obletnico delovanja. Ob tej priložnosti se nam poraja vprašanje, koliko prostovoljnih ur dela, intervencij ter drugih aktivnosti v okviru gasilstva je bilo potrebnih za ustanovitev ter ohranjanje društva, da je lahko sedaj v tako dobrem stanju. V današnjih časih, ko vse prevečkrat postavljamo v ospredje materialne dobrine, pozabimo pa na pomembnejše prijateljstvo, ljubezen in sočutje do drugih, smo ravno gasilci izjeme, ki potrjujemo pravilo in skušamo ohranяти te vrednote ter pomagamo pomoči potrebnim. Zato naj poudarim, da niso vozila in sodobna oprema tista, ki naredijo dobro

ime društvu, marveč njegovo članstvo, ki je steber vsakega gasilskega društva ter celotne prostovoljne gasilske organizacije. In prav v našem PGD Štjak so taki ljudje, ki so hrbtenica in ponos društva ter celotni skupnosti, v kateri delujemo.

Gasilci iz našega društva so že od samega začetka vedno radi sami prijeli za delo. Dokaz za to je zagotovo gasilski dom, ki so ga zgradili s svojim prostovoljnim delom. Naš drugi dom, kot ga radi imenujemo, je tudi sedaj glavno središče vseh gasilcev ter krajanov na Vrheh in ravno v teh časih, ko mladina uhaja iz »neperspektivnih« krajev v večja mesta, nam prav ta dom nudi edinstveno možnost druženja v domačem kraju. Zaradi relativne mladosti našega društva imamo imenitno priložnost, da se lahko ob 40. obletnici zahvalimo še živim ustanovnim članom ter se spomnimo že pokojnih. Če ne bi bilo teh sedemnajst srčnih mož, danes društvo ne bi bilo takšno, kot ga poznamo. Najverjetneje si naši ustanovni člani, ki so z vejami gasili požare, niti v najlepših sanjah niso mogli zamisliti, v kaj se bo društvo razvilo. Danes imamo v društvu najsodobnejšo opremo ter visoko usposobljene operativne člane, ki se spopadajo z vsemi vrstami intervencij, od gašenja požarov do pomoči v dru-

gih, vse prepogostih nesrečah. Velik del delovanja PGD Štjak je osredotočen na področje gasilske mladine. Upam si trditi, da so ravno naši mentorji postavili višje standarde pri delu z mladino, ki so v zgled celotni Kraški gasilski zvezi, ter s tem dokazali, da se tudi v odročnih krajih lahko najmlajši motivirajo za gasilstvo, kajti ravno oni bodo naši bodoči operativci, ki bodo nekoč vodili društvo v pravo smer. Naša mladina se lahko tudi ponosno pohvali z odličnimi rezultati na tekmovanjih na nivoju zveze, regije in na državnem nivoju, kjer dosega zavidljive uvrstitve. Ob tej priložnosti naj povem, da mi je v čast predsedovati našemu PGD Štjak. Rad bi se zahvalil vsem članicam in članom, ustanoviteljem, vsem dosedanjim vodilnim, operativcem, starejšim gasilcem, mentorjem ter vsem, ki so kakorkoli prispevali, da lahko društvo praznuje 40. obletnico svojega obstoja.

MARKO OREL,
PRESEDNIK PGD ŠTJAK

Nagovor poveljnika PGD Štjak

**Spoštovani
gasilci, starejši
gasilci, cenjene
gasilke, mladina
ter prijatelji
gasilstva!**

Ob 40. obletnici našega Prostovoljnega gasilskega društva Štjak bi se rad najprej zahvalil vsem skupaj in vsakemu posebej za čas in dobro voljo ter ostalo, kar ste prispevali, da društvo deluje na tako visokem nivoju. Pozdravljam vse predsednike, poveljnike in tajnike društva, ki so skozi preteklost vodili naše društvo, ki letos praznuje 40 let delovanja. Seveda ne smem pozabiti na ostale člane in članice našega društva, ki so svoj čas namenili delovanju v društvu. Vem, da je bilo že od same ideje do ustanovitve društva opravljenega veliko dela, ki se je nadaljevalo tudi kasneje na polovici 80. let z izgradnjo gasilskega doma. Pomoč vseh vas, krajanov KS Štjak,

ki ste čutili, da je v slogi moč oziroma da nesreča nikoli ne počiva, je društvo pripeljala do tukaj. Gasilci nikoli ne prosimo za slavo ali denar, kajti ob nesreči priskočimo na pomoč vsakemu, ki našo pomoč potrebuje. Dejstvo, da pomagamo nekemu, ki je naše pomoči potreben, je naše največje plačilo.

Preteklost našega društva kaže na to, da so v društvu dobri delavci in gasilci. Naši mentorji se požrtvovalno ukvarjajo z mladino, ki s timskim delom na tekmovanjih dosegata rezultate, ki jim ostala društva težko sledijo. Operativna enota je ustrezno opremljena, usposobljena, izobražena, motivirana in pripravljena na morebitna posredovanja. Ne glede na to, da je naše društvo še razmeroma mlado, je v njem tudi nekaj starejših gasilcev. Skupaj s članicami pomagajo operativni enoti pri posredovanjih. Društvo je v zadnjih 4 letih v celoti obnovilo vozni park. Sredstva za to je v celoti priskrbel Občina Sežana. V letu 2014 smo v društvo pridobili tudi defibrilator, ki ga je priskrbel Rdeči križ Sežana.

Dejstvo je, da moramo prihodnost graditi na mladini. Mlade gasilce moramo pripraviti na to, da bodo v prihodnosti prevzemali naše funkcije in vodili društvo naprej. Časi se spreminjajo, spreminjajo se

tehnika, klimatski pogoji in ljudje. Vedno več je naravnih nesreč in ljudje nas vedno bolj potrebujejo. Zato moramo z znanjem, s tehnologijo ter predvsem z vami, drage gasilke in gasilci, storiti čim več, da bomo probleme lahko uspešno reševali. Ob okrogli obletnici delovanja našega društva bi se rad še enkrat zahvalil vsem za požrtvovalno delo v društvu ter izven njega. Hvala vam, ker s ponosom delujete na področju prostovoljstva. Prav tako pa se zahvaljujem Občinskemu poveljstvu Občine Sežana in Občini Sežana ter županu Davorinu Terčonu, ki v zadnjih letih resnično skrbijo za to, da gasilci ob nesrečah lahko ustrezno ukrepamo.

*SANDI MISLEJ,
POVELJNIK PGD ŠTJAK*

PGD Štjak – vodstvo (1974–2014)

Leto	Predsednik	Poveljnik	Tajnik
1974–1978		Stojan Počkar	Jože Pavlič
1978–1982	Jože Pavlič	Stojan Počkar	Ciril Mislej
1982–1985	Boris Aralica	Drago Počkar	Janko Štemberger
1985–1989	Dušan Sanabor	Drago Počkar	Jože Rener
1989–1991	Vojko Rener	Drago Počkar	Jože Rener
1991–1993	Vojko Rener	Drago Počkar	Božidar Funa Čehovin
1993–1996	Boris Aralica	Drago Počkar	Igor Sanabor
1996–1998	Boris Aralica	Marko Blokar	Igor Sanabor
1998–2002	David Večko	Matej Večko	Igor Sanabor
2002–2006	Primož Saražin	Matej Večko	Elena Funa
2006–2009	Primož Saražin	Edvin Lipanje	Elena Funa
2009–2011	Primož Saražin	Sandi Mislej	Elena Funa
2011–2013	Primož Saražin	Sandi Mislej	Elena Funa
2013–	Marko Orel	Sandi Mislej	Meta Čehovin

PGD Štjak – članice in člani 2014

Priimek	Ime
ARALICA	ANICA
ARALICA	BORIS
ARALICA	SIMON
BANDELJ	PATRIK
BENČINA	GREGOR
BENČINA	STOJAN
BENKO	ALEX
BENKO	KIM
BLOKAR	MAJA
BLOKAR	MARKO
ČEHOVIN	ALOJZ
ČEHOVIN	MAJA
ČEHOVIN	MARTIN
ČEHOVIN	META
ČEHOVIN	MONIKA
FUNA	ELENA
FUNA	HANA

Priimek	Ime
FUNA	JOŽE
FUNA	KRISTJAN
FUNA	LAURA
FUNA	LILJANA
FUNA	LINA
FUNA	NASTJA
FUNA	SEBASTJAN
FUNA ČEHOVIN	BOŽIDAR
FUNA ČEHOVIN	TJAŠA
FUNA ČEHOVIN	ZDENKA
GERŽELJ	ROK
HREŠČAK	MATEVŽ
KENDA	BOGOMIR
KOCJAN	MARTIN
KOCJAN	ROK
LIPANJE	ANDRAŽ
LIPANJE	BOŠTJAN

Priimek	Ime
LIPANJE	BREDA
LIPANJE	DRAGICA
LIPANJE	EDVIN
LIPANJE	IGOR
LIPANJE	JAN
LIPANJE	JANA
LIPANJE	JERNEJ
LIPANJE	KAJA
LIPANJE	MARKO
LIPANJE	MATEJ
LIPANJE	MATEVŽ
LIPANJE	NEJA
LIPANJE	SUZANA
LIPANJE	ŠPELA
LIPANJE	TATJANA
LOZEJ	JAKOB
LOZEJ	MATIC

Priimek	Ime
MISLEJ	ANDREJ
MISLEJ	CIRIL
MISLEJ	SANDI
MISLEJ	TOMAŽ
MREVLJE	MARJAN
MREVLJE	NATALI
MREVLJE	SORAJA
MREVLJE	UROŠ
OREL	MARKO
OZBIČ	ROK
POČKAR	ČRT
POČKAR	DANJELA
POČKAR	DRAGO
POČKAR	STOJAN
POČKAR	VITO
PREMRL	GAŠPER
PREMRL	ROK

Priimek	Ime
RENER	BLAŽ
RENER	BOGDAN
RENER	DAVID
RENER	DEJAN
RENER	JELKA
RENER	MARKO
RENER	NEVA
RENER	PRIMOŽ
RENER	RAJKO
RENER	TOMAŽ
RENER	VALTER
RENER	VOJKO
SANABOR	ANJA
SANABOR	ANŽE
SANABOR	BOŠTJAN
SANABOR	DUŠAN
SANABOR	IGOR

Priimek	Ime
SANABOR	KRISTINA
SANABOR	MATIC
SANABOR	PETRA
SANABOR	ŽIGA
SARAŽIN	MATEJ
SARAŽIN	PRIMOŽ
SARAŽIN	STOJAN
SARAŽIN	STOJAN
SERAŽIN	ALJAŽ
SERAŽIN	ANEJA
SERAŽIN	ANTON
SERAŽIN	DUŠAN
SERAŽIN	EDVIN
SERAŽIN	IGOR
SERAŽIN	KARMEN
SERAŽIN	MARTINA
SERAŽIN	MARUŠA

Priimek	Ime
SERAŽIN	MATEJKA
SERAŽIN	MIRJAM
SERAŽIN	NATAŠA
SERAŽIN	PATRIK
SERAŽIN	TINE
SORTA	BOŠTJAN
ŠKAPIN	ANA MARIJA
ŠKAPIN	TADEJ
ŠTEMBERGER	IVAN
ŠTEMBERGER	JANKO
ŠTEMBERGER	MIHA
ŠTEMBERGER	PAVEL
TROŠT	NEJC
TURK	DAMJAN
TURK	JOŽEF
VEČKO	DAVID
VEČKO	MATEJ

Priimek	Ime
VRČON SANABOR	DANIJELA

Tekmovanje KGZ, maj 2014

Pomembnejši dogodki PGD Štjak

1973

Ideja o ustanovitvi prostovoljnega gasilskega društva.

1974

15. aprila ustanovitev društva – 17 ustanovnih in 9 novih članov.

1975

Nabava prvih delovnih oblek in gasilnih metel za gozdne požare.

Na »Počkarjevi«hiši, Štjak 25, je montirana radijska postaja, preko katere je omogočena aktivacija štjaškega društva in služi kot »repetitorska postaja« ob požarih na oddaljenih krajih, ki so kriti le iz Štjaka.

Prvi člani društva opravijo izpit za izprašane gasilce.

1976

Društvo dobi svoje prvo orodno vozilo, IMV-jev kombi, za katerega pa ni garaže.

1977–78

Društvo uredi garažo, orodišče in garderobo v prostorih »stare šole« v Štjaku.

V društvo vstopi veliko krajanov. Društvo šteje 35 članov.

1981

Ekipa mladincev na občinskem tekmovanju doseže 3. mesto.

1982

18 novih članov opravi izpit za izprašanega gasilca pod vodstvom takratnega poveljnika OGZ Sežana Mira Orla. Praktične vaje vodi Stojan Počkar.

Ekipa mladincev na občinskem tekmovanju doseže 2. mesto. 1983

Na občinskem tekmovanju mladinci osvojijo 2. mesto, člani A 3. mesto.

1983

Na občinskem tekmovanju mladinci osvojijo 2. mesto, člani A 3. mesto.
Prva člana opravita tečaj za gasilskega častnika.

1985

21. junija začetek gradnje novega gasilskega doma.
Na občinskem tekmovanju pionirji in člani A osvojijo 2. mesti in se prvič uvrstijo na državno tekmovanje za memorial Matevža Haceta.

1986

Člani A prvič zmagajo na občinskem gasilskem tekmovanju.
24. avgusta otvoritev novega gasilskega doma.

1987

Začetek organiziranega dela z mladino skozi vse leto.

1988

Društvo priredi tekmovanje OGZ na Ocinci in člani A zmagajo.
Društvo dobi novo vozilo Tam 4000.

1989

Člani A v trajno last prejmejo prehodni pokal OGZ Sežana in se na regijskem tekmovanju v Hrvatinih z zmago prvič uvrstijo na Republiško tekmovanje za pokal Matevža Haceta v Komendi.

1990

Društvo pridobi nov TAM 80 brez opreme, a ga člani uredijo za vnos potrebne opreme.
Na občinskem tekmovanju mladinci in člani A osvojijo 2. mesti.

1991

Člani A se preko zmag na občinskem in regijskem tekmovanju ponovno uvrstijo na Državno tekmovanje za pokal Matevža Haceta, a je zaradi vojne preneseno v leto 1992.

1992

Društvo sodeluje na prvem državnem tekmovanju Republike Slovenije v Velenju, kjer osvoji bronasto značko.

1993

Pričetek gradnje klubskih prostorov v kleti gasilskega doma.

Mladinci na občinskem tekmovanju osvojijo 3. mesto.

1994

Praznovanje 20-letnice delovanja društva.

Člani A osvojijo 1. mesto na občinskem tekmovanju, prav tako se prvič zmage veselijo mladinci.

1995

Mladinci in člani A zmagajo na občinskem tekmovanju. Društvo osvoji prehodni pokal v trajno last.

Društvo uredi kletne prostore v gasilskem domu.

1996

Člani A dosežejo 2. mesto na občinskem tekmovanju.

1997

Mladinci osvojijo 2. mesto na občinskem tekmovanju.

1998

Mladinci osvojijo 2. mesto na občinskem tekmovanju.

1999

Člani A na občinskem tekmovanju dosežejo 3., mladinci pa 1. mesto.

Mladinci na regijskem tekmovanju v Ilirski Bistrici osvojijo 3. mesto in se uvrstijo na državno tekmovanje.

2000

Mladinci prvič sodelujejo na Državnem tekmovanju za pokal Matevža Haceta v Kočevju, kjer osvojijo bronasto značko.

2001

Začetek dela s članicami.

V društvu načrtujejo nabavo novih vozil Land Rover Defender 130 (GVGP1) in Tam 130.

Na tekmovanju KGZ pionirji in članice B osvojijo 1. mesto, mladinci in člani B 2. mesto, člani A pa 3. mesto.

Na regijskem tekmovanju v Sežani se na državno tekmovanje uvrstijo mladinci s 1. mestom, člani A in članice B z 2. mestom in člani B s 3. mestom.

2002

Prevzem Land Roverja in Tam-a 130.

Na tekmovanju KGZ zmagajo mladinci, člani B in članice B. Člani A so 2. in pionirji 3.

Državno tekmovanje v Žalcu za mladince, bronasta značka.

Državno tekmovanje v Moravskih Toplicah za člane A, članice B in člane B, vsi osvojijo bronasto značko.

Skupna vaja s KGZ in ZGRS v mesecu oktobru – stavbni požar v Krasopremi Dutovlje.

2003

Večji gozdni požar v Brestovici na Krasu, Občina Komen.

Na tekmovanju KGZ mladinci in članice B osvojijo 1. mesto, članice A in člani A 2., pionirji pa 3.

Na regijskem tekmovanju za mladino v Sečovljah so mladinci osvojijo 1. mesto in se uvrstijo na državno tekmovanje.

Za člane je regijsko tekmovanje v Dekanah. Člani B in članice B osvojijo 3. mesto.

2004

Društvo organizira tekmovanje KGZ, kjer pionirji in mladinci osvojijo 1. mesto. Prvi so tudi člani B in članice B, člani A so 3.

Na Državnem tekmovanju za pokal Matevža Haceta v Celju mladinci osvojijo 15. mesto in zlato značko.

Na srečanju slovenske in hrvaške gasilske mladine v Metliki mladinci osvojijo 2. mesto.

Organizacija in izvedba tečaja za gasilca.

2005

Nadaljevalni tečaj za gasilca v ZGRS Sežana.

Izvedba tečaja za bolničarja.

Na tekmovanju KGZ v Sežani pionirji, članice A in članice B osvojijo 1. mesto. Mladinci so 2., člani A pa 3.

Na regijskem tekmovanju v Sežani pionirji, mladinci, člani B in članice A osvojijo 1. mesto in se uvrstijo na državno tekmovanje.

2006

Ekipi pionirjev in mladincev sodelujeta na Državnem tekmovanju za memorial Matevža Haceta v Staršah, kjer obe ekipi osvojita srebrno značko.

Večji naravni požari v Divači in Rodiku.

Velik naravni požar Šumka, Občina Komen.

Požarna vaja v mesecu oktobru – gasilski dom Štjak.

Stavbni požar Zavrhek.

2007

Stavbni požar v Štjaku.

Stavbni požar na Bogem.

Sodelovanja pri odpravi posledic poplav v Železnikih.

Na tekmovanju KGZ pionirji osvojijo 3. mesto, člani A prvo in članice A 3. mesto.

Na regijskem tekmovanju v Novi Gorici člani A osvojijo 3. mesto.

Vaja v mesecu požarne varnosti poteka na Ravnjah.

2008

Tečaj za mentorja mladine.

Menjava oken v garaži in kletnih prostorih.

Izvedba tečaja za gasilca na nivoju KGZ.

Na tekmovanju KGZ pionirji, mladinci in članice A osvojijo 1. mesto.

Skupna vaja s KGZ in ZGRS v mesecu oktobru – Kulturni dom Sežana.

Vaja v mesecu požarne varnosti – Vrabče.

Preureditev pisarn v nadstropju gasilskega doma.

2009

Poplave v Mahničih.

Predstavitve društva v KS Avber.

Ustanovitev Občinskega poveljstva Občine Sežana, prvi poveljnik Drago Počkar.

Na tekmovanju KGZ v Sežani pionirji, mladinci, člani A in članice B osvojijo 1. mesto. Člani B so 2.

Na regijskem tekmovanju za gasilsko mladino v Postojni so pionirji 1., mladinci pa 2.

V mesecu požarne varnosti vaja na Dolenjah.

2010

Poplave v Mahničih.

Podpis pogodbe za nabavo novega vozila GCGP2 med Občino Sežana in društvom.

Na tekmovanju KGZ v Materiji pionirji in mladinci osvojijo 1. mesto, člani A 2., članice A pa so 3.

Na državnem tekmovanju v Lipovcih pionirji osvojijo 6. mesto in zlato značko. Mladinci s 35. mestom osvojijo bronasto značko.

Stavbni požar gospodarskega poslopja v Dutovljah.

Gasilci v mesecu oktobru izvedejo vajo v šoli v Tabru.

Požarna straža v podjetju Mitol Sežana.

2011

Prevzem novega vozila Man TGM 18-340 (GCGP2).

En član društva opravi tečaj za vodjo enote.

Na tekmovanju KGZ v Komnu so mladinci in članice A na 1. mestu, pionirji so 3., člani A pa 2.

Na regijskem tekmovanju v Kopru tako člani A kot članice A osvojijo 2. mesto.

Požarna straža Mitol Sežana.

2012

Nabava vozila za prevoz moštva.

Izvedba tečaja za motorno žago.

En član opravi tečaj za sodnika gasilskih in gasilskošportnih disciplin.

Društvo organizira tečaj za gasilca v okviru KGZ.

Na tekmovanju KGZ v Povirju pionirji osvojijo 1. mesto, člani B so 2.

Ekipa mladincev sodeluje na Državnem tekmovanju za memorial Matevža Haceta na Ptujju, kjer so 37., bronasta značka.

Delovna nesreča traktorista med Ravnjami in Krtinovico.

Vaja v mesecu požarne varnosti poteka na Dolenjah.

Začetek tečaja za gasilca.

2013

Društvo zamenja garažna vrata in okna v gasilskem domu.

V mesecu požarne varnosti organizira vajo tehničnega reševanja v Grižah.

Na tekmovanju KGZ v Sežani so pionirji 2., mladinci zmagajo. Člani A pa osvojijo 2. in 3. mesto.

Na regijskem tekmovanju mladih gasilcev v Ilirski Bistrici so pionirji in mladinci zmagovalci v svojih kategorijah.

Društvo se odpove sredstvom iz naslova požarne takse za nakup novega gasilskega vozila za PGD Sežana.

Desetina mladincev se udeleži parade na 16. gasilskem kongresu v Kopru.

2014

Društvo se odpove sredstvom iz naslova požarne takse v namen nakupa novega gasilskega vozila za PGD Lokev.

Društvo v Sežani organizira tekmovanje Kraške gasilske zveze. Pionirji in mladinci osvojijo 1. mesti, člani A so 2., članice A pa 3.

Ekipi pionirjev in mladincev sodelujeta na Tekmovanju za pokal Matevža Haceta v Ormožu. Pionirji so 39., bronasta značka, mladinci 14., zlata značka.

Odpravljanje posledic žleda v Postojni in Pivki.

Odpravljanje posledic poplav v Planini.

Operativna enota PGD Štjak, 2014

FOTOGALERIJA 1974-2014

← Gradnja prve plošče
gasilskega doma, 1985

↑ Državno tekmovanje za
člane – Velenje 1992

→ Priprave članov A na prvo
državno tekmovanje –
Štjak 1992

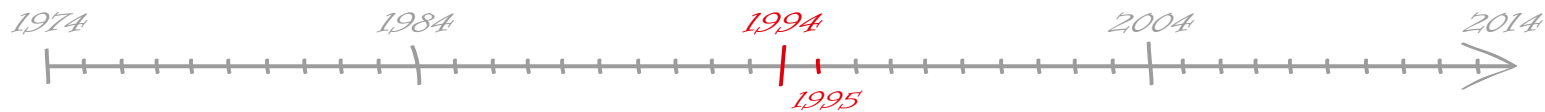
↑ Praznovanje 20-letnice društva, 1994

↑ Praznovanje 20-letnice društva, 1994

↑ Člani A na tekmovanju KGZ – Sežana 1995

← Letovanje v Izoli, 1997

→ Pionirji na tekmovanju
KGZ – Sežana 2002

← Mladinci na
tekmovanju KGZ –
Sežana 2002

↑ Članice B na regijskem tekmovanju – Dekani 2003

↓ Ekipa pionirjev na regijskem tekmovanju – Sečovlje 2003

↑ Članice A na regijskem tekmovanju – Dekani 2003

↓ Srečanje gasilske mladine – Metlika 2004

1974

1984

1994

2004

2014

2003

↑ Ekipi mladincev je kot zmagovalcem Obalno-kraške regije pripadla čast spusta zastave – Sečovelje 2003

↑ Mladinci so na državnem tekmovanju osvojili 15. mesto – Celje 2004

↑ Praznovanje 30-letnice društva – 2004

↑ Praznovanje 30-letnice društva – 2004

↑ Stavbni požar – Zavrhek 2006

↗ Pomoč pri odpravi posledic poplav – Železniki 2007

→ Stavbni požar – Štjak 2007

1974

1984

1994

2004

2014

2007

↓ Tekmovanje mladih gasilcev Obalno-kraške regije, ekipa pionirjev je osvojila 1. mesto, mladincev 2. mesto – Postojna 2009

↓ Gasilski izlet – Nova vas na Blokah 2009

↑ Poplave v Mahničih – KS Štjak 2010

↑ Preprečevanje vdora vode in odprava posledic poplav – Mahnič 2009

↑ Požarna vaja v šoli na Tabru – Vrabče 2010

→ 6. mesto pionirjev na Državnem tekmovanju za pokal Matevža Haceta – Lipovci 2010

↓ Noč v naravi – Štjak 2010

↓ Pomoč pri organizaciji srečanja NOB – Ocinca 2010

1974

1984

1994

2004

2014

2010

→ Slovesen prevzem novega vozila – Štjak 2011

← Prevzem novega vozila – Gornja Radgona 2011

↑ Letovanje mladine PGD Štjak – Izola 2011

↑ Članice A so osvojile 1. mesto in člani A 2. mesto na tekmovanju KGZ – Komen 2011.

- ↑ Požarna vaja, požar na fotovoltaiiki – Dolenje 2012
- ↗ Prosti čas na plaži, ko letujemo na morju – Izola 2012
- Pionirji in mladinci so osvojili prvi mesti na tekmovanju mladih gasilcev Obalno-kraške regije – Ilirska Bistrica 2013.

1974

1984

1994

2004

2014

2012 2013

- ↑ Nadaljevalni tečaj za gasilca – Sežana 2013
- ↗ V Grižah se je za vajo zgodila nesreča, pri kateri je bilo potrebno tehnično reševanje – Griže 2013.
- Štjaški mladinci s predsednikom RS Slovenije Borutom Pahorjem na Kongresu Gasilske zveze Slovenije – Koper 2013

1974

1984

1994

2004

2014

→

2013

↗ Žledolom – Postojna 2014

↑ Žledolom – Pivka 2014

← Gozdni požar – Trstelj 2013

→ Pionirji na tekmovanju KGZ
– Sežana 2014

1974

1984

1994

2004

2014

2013

Vozni park 1974–2014

Zgodilo se je ..., dogaja se ...

Ideja in ustanovitev PGD Štjak

Prebivalci Vrhov, ki obsegajo krajevni skupnosti Štjak in Vrabče, smo zaradi geografskega položaja in slabih prometnih zvez občutili, kakšna je naša nemoč in neučinkovitost v zaščiti pred požari. Ob sušnih obdobjih so gozdni požari opustošili že tako skromno drevje in podmladek. Tako je skromna pobuda Občinske gasilske zveze Sežana v letu 1973, da naj bi se ustanovilo PGD v Štjaku, padla na plodna tla. Po prizadevanju nekaterih vaščanov vasi Štjak in Selo se je ustanovilo društvo.

Kot zastopnik Občinske gasilske zveze Sežana je prisostvoval tovariš Poljšak, ki nam je pojasnil naloge in dolžnosti gasilcev.

V prvi organ društva so bili izvoljeni naslednji člani:

Stojan Počkar – predsednik in poveljnik

Jože Pavlič – tajnik

Vid Blokar – blagajnik

Silvo Rener – član

Ivan Rener – član

Boris Aralica – član

V nadzorni odbor so izvoljeni naslednji člani:

Jože Funa – predsednik

Rado Seražin – član

Miran Blokar – član

V letih 1974 in 1975 se je društvo ubadalo z registracijo, tehničnim in praktičnim usposabljanjem članov. V letu 1976 je bil organiziran tečaj za gasilca, ki ga je uspešno zaključilo 21 gasilcev. V istem letu si je društvo uredilo orodjarno in garažo za gasilski kombi, ki smo ga dobili od ZGD Sežana. Prav tako smo dobili motorno črpalko in 100 m platnenih cevi. V tem letu si je društvo nabavilo 15 kompletov gasilskih delovnih oblek in devet paradnih uniform.

V letu 1977 je v društvo vstopilo 11 novih članov iz vasi Dolenje in Ravnje. To leto je bilo v Štjaku organizirano tekmovanje vseh gasilskih društev Občine Sežana. Tekmovalo je tudi naše društvo. Leta 1978 si je društvo v garažo in orodjarno napeljavlo vodo ter uredilo sanitarije. V istem letu smo tudi zamenjali kombi. Dokupili smo še nekaj orodja in menjali gasilsko črpalko. Istega leta je bil izvoljen tudi nov upravni

Prisotni so bili naslednji ustanovitelji

in prvi člani PGD Štjak:

1 Stojan Počkar, Štjak 25

2 Ivan Štemberger, Štjak 8

3 Vid Blokar, Štjak 10

4 Silvo Rener, Štjak 24

5 Jože Funa, Štjak 12

6 Ivan Sluban, Štjak 35

7 Ivan Rener, Štjak 34

8 Radivoj Seražin, Štjak 33

9 Božidar Funa, Štjak 4

10 Ivan Večko, Selo 5

11 Jože Pavlič, Selo 2

12 Boris Aralica, Selo 10

13 Janko Funa, Selo 4

14 Cvetko Turk, Dolenje 7

15 Peter Furlan, Selo 7

16 Jože Blokar, Štjak 15

17 Miran Blokar, Štjak 15

odbor. Za poveljnika društva je bil ponovno imenovan Stojan Počkar, ki je v zelo kratkem času uspešno opravil trimesečni tečaj za gasilskega častnika.

Društvo je stalno krepilo svoja izobraževanja s prikazi in z aktivnim sodelovanjem na vseh gasilskih občinskih tekmovanjih,

predvsem pa z aktivno udeležbo pri gašenju vsakovrstnih požarov na vsem sežanskem območju.

V letu 1981 je društvo pridobilo še nekaj članov. Skupaj smo imeli že 33 članov. V tem letu so na občnem zboru volili tudi samoupravno kontrolo.

Za predsednika je bil izvoljen Jože Pavlič, za člana pa Jože Blokar in Jože Sanabor. V društvu sta prva opravila tečaj za podčastnika Božidar Funa in Drago Počkar. Število članov je do leta 1985 naraslo na 50. Vstopali so predvsem mlajši člani. Društvo je pridobilo še eno terensko vozilo in nekaj dodatne opreme. V tem času je bilo poslopje stare šole odstopljeno za potrebe industrije podjetju CIMOS iz Kopra. Zato se je društvo odločilo, da si zgradi svoje prostore, ki bodo ustrezali vsem potrebam društva. Člani društva so v letu 1985 na čelu s tedanjim predsednikom Dušanom Sanaborjem začeli s postopki izgradnje novega doma.

Po temeljiti pripravi in s sodelovanjem naše krajevne skupnosti, zavoda za pogodovanje Krasa TOK iz Sežane, Občinske gasilske zveze Sežana in Občine Sežana

ter podjetja CIMOS smo v dobrem letu zgradili dom gasilcev, ki bo obenem služil kot dom krajevne skupnosti. Vso organizacijo del od začetka do danes, ko je dom izročen svojemu namenu, je vodilo naše društvo. Člani so opravili nad 5000 brezplačnih delovnih ur, ostali krajani pa okrog 1000 delovnih ur.

*Povzeto po ročnem zapisu
Ivana Štembergerja z dne 19. 8. 1986*

Prevzem prvega vozila za društvo in prostorska stiska

Seveda smo se že na začetku srečali z več problemi. Naj najprej povem rahlo anekdotičen spomin, kako sem v Sežani prevzel odsluženo vozilo, kombi IMV z dvotaktnim motorjem, rdeče barve seveda. Naj pridem vozilo prevzet, me je obvestil Ivan Jogan, poklicni gasilec iz Sežane. Šel sem v Sežano, doma pa so me čakali, da me slavnostno sprejmejo. A me niso dočakali, kombi je pripeljal le do Štorij, tu je odpovedal. Poklical sem sežanske gasilce, da so ga prišli iskat in ga 'šlepali' nazaj v matično gasilsko enoto. Tudi kasneje smo imeli s tem kombijem stalne težave. Spomnim se, ko je gorelo na Vremščici. Poklicali so nas na pomoč in z vključeno sireno ter utripajočo modro lučjo smo 'drveli' v klanec med Štorjami in Senadolami. Tako 'hitro' smo peljali, da so nas vsa za nami prihajajoča vozila zlahka prehitela. Drugi velik problem je bil, kam spraviti kombi in tisto malo opreme, ki smo jo imeli. Najprej smo vozilo parkirali vsepovsod, za šolo, pod Štemarjevo lopo, tako da nas je še novinar Primorskih novic dal v časnik, češ kako skrbimo za društveno imovino. Seveda smo si prizadevali, da bi problem rešili. Dogovarjali smo se, da bi imeli svoje pro-

store v Jakopcovi štali, ki je bila javno dobro. A tu ni bilo dovolj prostora.

Nato je Ivan Štemberger šel do ravnatelja sežanske osnovne šole, kamor je spadala tudi stavba prazne osnovne šole v Štjaku, in ta nam je dovolil, da lahko pritlično okno povečamo v ustrezno široka vrata in pridobimo prostor za naš kombi ter za orodje in opremo tam, kjer so bile pod Italijo sanitarije štjaškega vrtca. Kakor zmeraj, ko se oblikuje kaj novega in drugačnega, nam je tudi zdaj priletelo poleno pod noge, češ da je šola spomeniško zavarovana. Rečeno je

Zgodilo se je ..., dogaja se ...

bilo celo, naj vsak kamen iz podrtega zidu oštevilčimo, ker jih bo treba vse spet postaviti na svoje mesto.

Naj bo tako ali drugače, imeli smo svoj prostor, čeprav ne najidealnejši. Takoj po ustanovitvi smo se začeli vključevati v vse aktivnosti v kraju, sodelovali smo na vseh proslavah in drugih prireditvah. Seveda smo pomagali gasiti tudi požare na celem območju Občine Sežana. Pomagali smo celo pri odpravljanju posledic potresa v Posočju – v Žagi pri Bovcu, to je bilo leta 1976. Že kmalu po ustanovitvi našega gasilske-

ga društva smo doživeli ognjeni krst, ki se je žalostno končal. V zimskem času je bilo, že kasno zvečer. Mrzlo je bilo, burja. Ljudje smo se držali doma v toplih prostorih. Da gori Kendova štala, je opazil šele šofer avtobusa, ki je ob enajstih zvečer pripeljal delavce Cimosi iz Senožec ...

Z bratom Dragom sva kar brez opreme butnila v hlev, da rešiva govedo. Živina je v strašni grozi napenjala ketne, da bi se rešila. Med nama in kravami so že padale goreče grede in le nemočno sva lahko opazovala, kako žival poginja. Na klic sirene so prišli še ostali gasilci. Izpraznili smo vse bližnje štirne, a rešiti se ni dalo skoraj nič. Poginulo kravo smo drugi dan s traktorjem zvezli iz uničenega hleva. Sem s Krasa, čez Rašo pa so ljudje začudeno gledali in se spraševali, kaj se na Vrheh tako sveti v zimskem soncu. Voda, s katero smo gasili, je zmrznila in pogorišče je od daleč zgledalo kot svetleča se ledena kocka.

Počasi smo gasilci med ljudmi pridobivali ugled in pridruževali so se nam novi člani, tudi iz sosednjih vasi. Na začetku smo bili v društvu le člani iz Štjaka, s Sela in z Dolenj. Začeli smo delati tudi z mladino in se udeleževati občinskih gasilskih tekmo-

vanj. Kmalu so naši mladi gasilci na tekmovaljih dosegali dobre rezultate, tudi prva mesta v svoji starostni skupini. Tudi sami smo organizirali več občinskih tekmovanj – eno že kmalu na začetku na polju pri selški kapelici.

V šolski stavbi je načrtoval svoj obrat tudi Cimos – kasneje so tam šivali usnjene jopiče za Utok Kamnik. Ker so potrebovali vse prostore zase, smo jim bili v napoto in treba je bilo misliti na izselitev. Tako je zorela in dozorela misel o gradnji novega gasilskega doma na farovski njivi. Ivan Štemberger in Ivan Večko s Sela sta prevzela vse dejavnosti, da se je pridobilo zemljišče - z zamenjavo cerkvenega zemljišča z občinsko zemljo. Ivan Večko je prevzel organizacijo pridobivanja sredstev in materiala. Denar je prispevala tudi občinska gasilska zveza, Zavod za

pogozdovanje in meliorizacijo Krasa je dal les za ostrešje. Dom se je zgradil (razen fasade) s prostovoljnimi delom. Dobro se spomnim: gradnja se je začela 27. junija 1985 popoldne. V fundo sem sam stresel prvo 'karjolo' betona, ki sta ga zamešala Stojan Saražin z Dolenj in Jože Rener z Ravenj. Tistega popoldneva nas je ujela zgodnje-poletna popoldanska ploha, kot bi napovedovala bogato gasilsko žetev ... Tudi zadnji korec sem pomagal položiti na streho. Zidalo se je po etapah. Vsaka hiša je prispevala vsaj 5 'žrnad' (delovnih dni), člani PDG pa so delali 'neomejeno' – do zaključka vseh del. Nekateri so jemali celo dopust, da so lahko delali pri domu. Spomnim se, ko smo pripravljali vse za zalitje plošče. Armaturo smo začeli vezati že zgodaj popoldne, jo vezali še celo noč pri lučeh, zjutraj ob šestih pa je prišlo še 30 delavcev – in smo jo zalili! Nekateri toliko dela niso zmogli in so iz društva izstopili. Dom smo uradno odprli, preden je bil končan, ploščic še ni bilo, prostor za gasilsko vozilo pa je bil!

Vse to sem napisal STOJAN POČKAR, pri spominjanju mi je pomagal tudi brat DRAGO, ki je bil pri vrhovskem gasilstvu tudi že od vsega začetka.

Spominjala sva se, da se ne pozabi.

Poročilo bivšega predsednika

Ko sem po pregovarjanju članov gasilskega društva sprejel funkcijo predsednika, se nisem niti dobro zavedal, kaj to pomeni. V vodenju društva sem bil začetnik, moral sem se pač ogromno naučiti, kako društvo sploh deluje, kako deluje članstvo, kako deluje tehnika, in drugo.

Definitivno je bila zelo pomembna mladostniška zagnanost, še bolj pa podpora članov in članic, zlasti tistih v upravnem odboru. Delovali smo kot eden, saj drugače tudi ni šlo. Sredstva, tako finančna kot materialna, s katerimi je društvo razpolagalo, so bila zelo omejena. Omejeno je bilo članstvo, saj smo bili člani večinoma krajski KS Štjak. Zato pa si upam trditi, da je bila in je še učinkovitost Prostovoljnega gasilskega društva Štjak izredno velika. Z danimi sredstvi smo uspeli ohraniti in celo povečati vse dejavnosti v društvu.

Operativna enota je bila kot najpomembnejši segment društva deležna stalnega usposabljanja, pri čemer pa je zaostajala v opremljenosti. Prejšnje vodstvo je naredilo ogromen korak, saj mu je uspelo priskrbeti Land Rover za gašenje gozdnih požarov, ki ga je financirala občina, in kamion TAM 130, ki je omogočal dostavo vsaj 2,5 m3

vode. Moram omeniti, da je kamion nabavilo društvo samo.

Naši kraji, razen večjih, so s hidrantsnim omrežjem zelo slabo opremljeni. Oddaljenost od osrednje in s tem najbližje enote je več kot 18 minut. Pri varovanju človeških življenj in premoženja pa je pomembna vsaka minuta. Ti vozili sta pomenili pomemben preskok v voznem parku,

Zahvala bivšemu predsedniku z najdaljšim predsedniškim stažem v društvu.

saj do tedaj društvo ni imelo zanesljivega vozila za intervencije. V letu 2002, ko sem prevzemal vodenje društva, sta bili vozili predani v uporabo.

Opremljanje z osebno gasilsko opremo in ostalim repromaterialom je potekalo počasi, večinoma s sredstvi požarne takse in je doseglo zadovoljiv nivo šele po letu 2010. Gotovo so sredstva požarne takse pomemben vir, ki omogoča takemu društvu opremljanje in obnovo inventarja gasilske opreme in mora ostati v vsaj takšnem obsegu tudi v prihodnje.

Verjetno je najbolj prepoznaven segment PGD Štjak delo z mladino. Rezultati, ki jih dosega na tekmovanjih, so za takšen majhen kraj praktično neverjetni. Ekipe gasilske mladine namreč redno posegajo po najvišjih mestih na tekmovanjih Kraške gasilske zveze kakor tudi na regijskih tekmovanjih. Lahko jim samo čestitam in izrazim svoje občudovanje, tako otrokom kot mentorjem. Mogoče pri tem pomaga kaj mladinsko letovanje, ki ga društvo že vrsto let izvaja v Izoli. To je kot kaže odličen motiv.

V desetletju, ko sem bil predsednik, se je ogromno spremenilo. Napredek je bil izrazit na vseh področjih v društvu in je bil odraz splošnega napredka naše družbe. Permanentno usposabljanje operativne

enote je danes praktično neizbežno, saj nove tehnologije in novi materiali zahtevajo nove pristope pri gašenju in reševanju. Novi pristopi zahtevajo novo opremo in nova vozila, kar nam je Občina Sežana tudi omogočila.

Sodobni vozili GCGP-2 znamke MAN in GVM-1 znamke Renault sta v zadnjih letih omogočili boljšo opremljenost in delovanje društva.

Ko sem v letu 2013 predajal funkcijo Marku Orlu, sem se počutil izčrpanega in za vedam se, da je izčrpan še marsikdo drug. Mogoče je kriva tudi vesplošna kriza, vendar vem, da smo vsi ponosni na delo, ki smo ga in ga še bomo opravili.

Prostovoljno gasilsko društvo Štjak je nastalo leta 1974 zaradi neposredne potrebe po zaščiti ljudi, živali in premoženja na Vrheh. V vsem obdobju rasti in delovanja je povežalo nesebične ljudi, ki so svoja življenja, zdravje, čas in ostalo žrtvovali za skupno dobro. Žal se je moralo društvo marsikdaj soočiti tudi s pritlehnimi nameni posameznikov, ki dojemajo prostovoljne gasilce kot priročno sredstvo za doseganje ciljev raznoraznih osebnih ali političnih kupčkanj, kar ne moremo tolerirati!

Kot bivši predsednik želim, da sleherni človek dojame pomen gasilskega delova-

Bivše vodstvo se poslavlja, 2013.

nja za ožje in širše občestvo. Ob tej priliki bi se rad zahvalil Občini Sežana in županu Davorinu Terčonu za posluh, ki so nam ga namenili pri razvoju društva, kakor tudi Ani Pirc, ki nas je v imenu občine vedno podpirala in pravilno usmerjala. Posebno zahvalo pa bi rad izrekel celotnemu kolektivu društva, ki je ostal povezan v

dobrem in slabem. Aktualnemu in bodočemu vodstvu društva pa želim veliko uspeha pri delu.

PRIMOŽ SARAŽIN

Moja mentorska pot ali 20 let dela z mladimi v društvu

Že po naslovu boste rekli, kako je mogoče, da tako mlad toliko let dela z mladimi. Res je, še vedno sem mlad, mlad si pač toliko, kolikor se počutiš. Želel sem si, da bi nekoč postal mentor mladincem, in to možnost mi je že zelo zgodaj ponudil pokojni Jože Muha, ki je potreboval pomočnika.

V začetku sem samo pomagal pri vajah, z opravljenim vozniškim izpitom pa sem dobil še nalogo prevoza mladine na vaje. Mladino sem hodil iskati najprej z UAZ – rusom po domače (verjetno se še spomnite, kako je izgledal). Pred prvo vožnjo sem jih najprej slišal od očeta, da naj pazim, kako vozim ter koga vozim, in potem še od vseh ostalih staršev, od katerih sem prevzel otroke (mislim, da so bile cele litanije). Ker UAZ ni zmogel velike hitrosti, je bilo potrebno štartati iz gasilskega doma vsaj 1 uro pred napovedanimi vajami. Od leta 1997 naprej pa sem za prevoz mladine uporabljal TAM 80, saj se je število mladincev iz okoliških vasi povečalo. Ker sem pobral mladince na Poljanah, Dolenjah, v Mahničih, Novi vasi, na Krtinovici in Ravnjah, je bilo potrebno štartati najmanj uro in pol pred vajami. Po končanih vajah pa je sledil še razvoz mladincev domov v obratnem vrstnem redu, da si je lahko kombi malo oddahnil.

Leta 1998 se je Jože Muha kot mentor poslovil in zamenjal ga je Jože Lipanje. Mladinci so se redno uvrščali na regijska tekmovanja, vendar je preskok prišel leta 1999 na regijskem tekmovanju v Ilirski Bistrici, ko so mladinci osvojili 3. mesto

in si s tem priborili nastop na državnem tekmovanju, ki je bilo leta 2000 v Kočevju. Osvojili smo bronasto značko. Led je bil prebit in na naslednjih državnih tekmovanjih je bilo lažje. Skupaj z Jožetom sva pripravila ekipo še za državno tekmovanje v Žalcu leta 2002, kjer so prav tako osvojili bronasto značko. Medtem sem v letu

2001 prevzel vodenje Mladinske komisije Kraške gasilske zveze. To delo sem opravljal do leta 2006. Po tekmovanju v Žalcu sem ostal sam kot mentor mladincev. Ti so svoje dolžnosti resno izpolnjevali in hkrati tudi niso gojili zamer. Ekipe je po zmagah na občinskem s kazenskimi točkami in na regijskem brez kazenskih točk šla na državno tekmovanje v Celje 2004. Osvojili smo 15. mesto in s tem dosegli najboljši rezultat katerekoli ekipe iz Kraške gasilske zveze med mladinci. Da je ta ekipa imela potencial, je pokazalo tekmovanje čez 14 dni v Metliki. Tekmovali smo na srečanju slovenske in hrvaške mladine in dosegli 2. mesto. Premagali smo tudi nosilce pokalov z državnega tekmovanja v Celju. Sledila je še uvrstitev na državno tekmovanje v letu 2006 v Staršah, potem pa smo prvič ostali brez državnega tekmovanja zaradi poškodb na občinskem tekmovanju. Najpomembnejše je zdravje in potem tekmovanje, tako da velike žalosti ni bilo.

V letu 2008 se mi je po opravljenem tečaju za mentorja mladine na vajah pridružila Danijela Vrčon Sanabor. Sledile so uvrstitve na državna tekmovanja v Lipovcih leta 2010 ter na Ptujju leta 2012, kjer smo

osvojili bronasto značko. Prav omenjeno tekmovanje, favoriziranje nekaterih ekip na tekmovanjih ter pomanjkanje sodniškega kadra v Kraški gasilski zvezi je privedlo do tega, da sem se odločil opraviti še tečaj za sodnika gasilskih in gasilsko-športnih tekmovanj. Opravil sem ga leta 2012. V tem letu se nam je pridružila še Meta Čehovin in, kakor poje Pero Lovšin, »mi trije smo najboljši par«. Mladinci so se izkazali v letu 2013 z zmagama na občinskem tekmovanju v Sežani in regijskem v Ilirski Bistrici in s tem z novo uvrstitvijo na državno tekmovanje v letu 2014 v Ormožu. Ekipe mladincev je dosegla 14. mesto in s tem popravila najboljši rezultat našega društva in tudi Kraške gasilske zveze za eno mesto. Nena zadnje so skoraj vsi člani te ekipe pred 4 leti v kategoriji pionirjev osvojili 6. mesto na državnem tekmovanju.

Da ne bom krivičen do članov in članic, moram povedati, da sem dejaven tudi kot njihov mentor in da sem tudi njih popeljal do zmag in dobrih rezultatov na tekmovanjih, na katerih smo sodelovali. Tudi članske ekipe so imele možnost nastopa na

državnem tekmovanju, vendar so se temu odpovedale v korist mladinskim enotam. Poleg vaj je bilo skozi leta potrebno opraviti tudi vso administracijo za tekmovanja, od slikanja mladincev in pionirjev za gasilske izkaznice, prijav ekip na tekmovanje do iskanja oblek za mladino in še bi lahko našteval. Vsa ta vidna in nevidna dela so mi v teh letih vzela veliko ur, ki sem jih namenil kot mentor v gasilskem društvu, in ni mi jih žal, saj sta bila tako sedanji predsednik kot poveljnik na gasilski poti deležna moje mentorske vzgoje, kar si štejem v veliko čast.

SEBASTJAN FUNA

Izola – vedno uspešen motivator

Pred 17. leti smo si tudi gasilci iz Štjaka zaželeli malo morja. Naši sosedeje iz Šembida (Podnanosa), ki so že prej letovali tam, so nam pomagali navezati stike z gasilci iz Izole. Damjan Turk se je dogovoril z gasilci iz Šembida in Izolani glede prenočitve, prehrane in kopanja v Simonovem zalivu. Prvo leto je bilo organizacijsko najzahtevnejše, ker nismo imeli prakse. Sam sem se karavani, ki sedaj že tradicionalno vsako

leto odpotuje v Izolo, pridružil v tretji sezoni. Ker ne znam plavati, sem se priključil ekipi ekonomov. Ekonomski v Izoli poskrbimo, da ni nihče lačen oziroma prikrajšan za zajtrk, kosilo ali večerjo ali kakšen prigrizek vmes.

Pri nas v društvu ni otroka, ki ne bi vsako leto čakal Izole. Neučakanost pa se v času, ko je letovanje vse bližje, širi tudi med odraslimi. Tudi jaz vsako leto nestrpno pričakujem, kaj bo novega prinesla. Čeprav sem skozi leta pogosto menjaval sotrpine

pri kuhalniku, ni bilo nikoli problemov in smo vsi mešali z eno kuhalnico, brez prepira. Več let si sedaj to poslanstvo delim z Danijelo Vrčon Sanabor. Kuhava brez visokih tonov in kot »star zakonski par« vodiva izolsko letno kuhinjo.

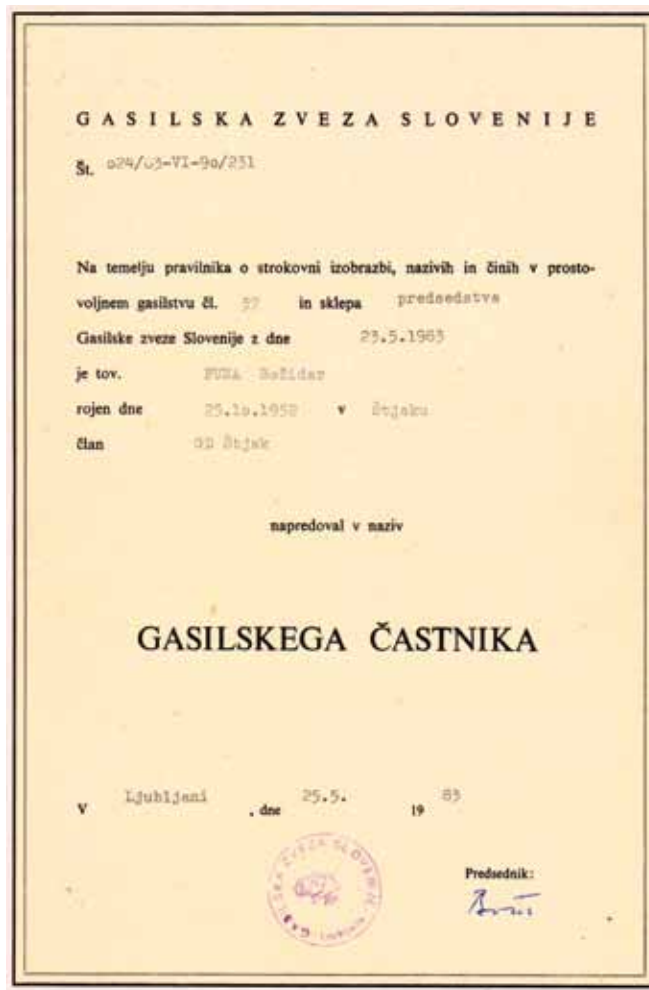
Sem eden redkih v društvu, ki je v šestnajstih letih zamudil le dve letovanji. Rad bi se zahvalil PGD Štjak, staršem mladine ter mentorjem, da so mi dali možnost biti del te zgodbe.

PRIMOŽ RENER

Moje delo v PGD Štjak

Ko se je delala plošča, je bil električni tok po podaljšku napeljan iz naše hiše. Ploščo smo delali pozno v noč. Bil sem prvi mentor naših mlajših članov, ko so vstopali v društvo. Doma so se jezili, da imam samo jaz čas za take stvari. Leta 1983 sem kot prvi član društva opravil izpit za častnika in kasneje še izpit za sodnika športnotekmovalnih disciplin. V društvu sem opravljal tudi delo tajnika. Aktiven član društva sem bil do 50. leta, potem se nisem več udeleževal intervencij na požarih. Kot zrel gasilec sem sedaj predsednik komisije starejših gasilcev in skrbim, da se starejši gasilci udeležujejo vseh srečanj. Želel bi, da bi PGD Štjak imelo tudi svojo ekipo za tekmovanja, ampak nas je žal premalo.

BOŽIDAR FUNA ČEHOVIN

Plavajoči avto – spomin na poplave v Raši

Ob zadnjih najhujših poplavah leta 2010 sem se tudi sam tako kot večina naše operativne ekipe odzval na alarmno sporočilo. Ker smo bili že prej obveščeni in pripravljeni na nevarnost, da bo običajno mirna Raša lahko prestopila bregove, sem imel svojo operativno opremo že pripravljeno v avtomobilu. Tako sem ob znaku za intervencijo sedel v maminega saxoja in poln adrenalina odhitel proti Mahničem. Takoj za mostom v dolini Raše je reka že prestopila bregove in se čez cesto razlivala okoli vinograda ter se v polkrogu malo pred vasjo Mahniči ponovno vračala v svojo strugo. V navalu adrenalina sem prvo vodno oviro na cesti z malim saxojem prečkal brez težav, ko pa sem pred seboj na vozišču, kjer se je Raša ponovno vračala v svojo strugo, zagledal kakih štirideset centimetrov visoko deročo reko, sem obstal. Na drugi strani mi je poveljnik Sandi že dajal znake z lučjo, naj počakam na mestu, ker me bodo prišli iskat z gasilskim vozilom. Nato smo še razmeroma umirjeno reko prečkali z našim gasilskim roverjem. Noč je bila naporna, operativci

smo pomagali pri reševanju imetja in živali iz poplavljenih hlevov. Operativni člani PGD Štjak smo nastalo situacijo reševali kolikor toliko brez zapletov, z izjemo Dejana, ki se je nehote do vratu potopil v mrzlo Rašo. V vsem tem času je moj parkirani avtomobil čakal nekako na otoku, saj ga je voda obkrožala z vseh strani. Raša pa se je takrat še vedno vztrajno dvigovala in bali smo se, da bo s seboj odplavila moj mali avto. Tako je poveljnik Sandi odredil, da saxo čez reko umaknemo na varno. Vanj je sedel Igor, za vsak slučaj pa smo prvi del vozila z vrvjo privezali na kopača, ki je pred avtomobilom vozil čez deročo reko. Sprva je šlo brez zapletov, ko pa je avto na poplavljenem cestišču zapeljal v globlji del vode, se je kot čoln dvignil od ceste in skupaj z rečnim tokom odplaval proti robu cestišča. Na srečo smo to nevarnost predvideli, tako da je avto ostal privezan na kopaču, ki ga je povlekel za seboj. V nasprotnem primeru bi saxo končal v strugi deroče reke. Tako pa se moja mama še danes vozi z njim, čeprav mu je rečni tok pobral okrasne pokrove s platišč. Ampak tega dne se naša intervencija še ni zaključila. Bilo je že proti jutru, ko se je iz kazeljske smeri pripeljal domačin in

brezskrbno z avtomobilom zapeljal v deroči tok, ki je sekal vozišče. Rečni tok je avto privzdignil in ga preusmeril v občestni jarek, kjer je tudi obstal. Po prigovarjanju, voznik se je namreč najprej upiral evakuaciji, smo ga spravili iz vozila in ga odpeljali na varno. Kmalu po tem je bila

intervencija zaključena, posledice katastrofalne poplave pa smo si lahko ogledovali še v nekaj naslednjih dneh, ko se je Raša ponovno vrnila v svojo strugo.

MATEVŽ HREŠČAK

Vstop in naloge članic v društvu

Prve članice smo se v društvo vključile leta 2001. Na mojo pobudo smo se zbrale za tekmovanje KGZ, ki je bilo v Sežani. Naš prvi mentor je bil Drago Počkar. Prva ekipa je tekmovala pri članicah B, čeprav je bilo v njej nekaj zelo mladih. Ampak takratna pravila so določala povprečno starost nad 30 let. Tjaša, Soraja, Breda, Zdenka, Nataša,

Lilijana, Jelka, Elena in jaz smo tako sestavljale prvo tekmovalno ekipo PGD Štjak na tekmovanjih. V svoji kategoriji smo bile takrat edine v KGZ in zlahka smo se v tem letu prebile na regijsko tekmovanje, v letu 2002 pa na naše prvo državno tekmovanje, ki je bilo v Moravskih Toplicah. Po državnem tekmovanju smo v dveh letih žensko člansko vrsto okrepile z dodatnimi članicami, tako da smo leta 2003 tekmovali z dvema ekipama. Vlogo mentorja je prevzel Sebastjan, ki je naš mentor še danes.

Seveda smo se najprej zbrale zato, ker smo tudi me želele tekmovati, a skozi leta smo pridobivale nova znanja in naloge v društvu. Tako kot naši moški kolegi nas je večina opravila tečaj za gasilca, nekaj članic pa je opravilo tudi tečaj za mentorja mladine. Za vsakega, ki želi delati v prostovoljni organizaciji, se vedno najde delo, zato ga tudi nam nikoli ne zmanjka. Z leti smo članice v društvu prevzele logistiko na intervencijah in vajah ter tako postale enakopravne s člani gasilskega društva.

DANIJELA VRČON SANABOR

Med vajami za mladince

Ključ do velikih uspehov na gasilskih tekmovanjih je v obilo resnega dela, zabave, prigod in nezdod. Pri vajah se trudimo, da smo čim resnejši, čeprav nam to ne uspeva vedno najbolje. Po koncu vaj pa je seveda nekaj nedopustljivega, da kdo ostane suh, še posebno v toplih dneh. Za to pa poskrbimo tako, da izvedemo bitke z vodo, ki so, verjeli ali ne, zelo mokre.

Med vajami pa se nam je zgodilo tudi kar nekaj zabavnih nezdod. Na letošnjih prvih vajah so nam jo zagodli naši vrli strojniki, ko so zelo spretno prikazali, kako ne smemo odklapljati hidranta. Kar nekaj minut so se mentorji in strojniki trudili zapreti dotok vode, toda z veliko truda in mokrih majic nam je uspelo.

Je pa res, da smo včasih skoraj preveč pridni in ubogljivi. Tako nam je lansko leto mentor med korakanjem v šali rekel, naj gremo korakat do Sela. Mi pa smo se seveda, pridni kot vedno, z nasmeškom na obrazu odpravili na častni obhod po Selu. Da pa smo ostali v ritmu, smo jasno in glasno vzklikali: "Leva, desna, en, dva, tri. Leva, leva!", kar pa se je kmalu spremenilo v: "Leva, desna, ne da se mi. Leva, leva ..."

Ker pa smo gasilci in gasilci radi pomagamo, včasih med vajo prav prijazno operemo še kakšen avto, ki nas čaka, da končamo. Zaradi takih zabavnih pripetljajev se vaj tudi vsi rade volje redno udeležujemo. Če pa pride vmes kaj slabe volje, jo z nasmeškom na obrazu in vedrom vode odplaknemo stran.

KRISTINA SANABOR

PGD Štjak v mislih, risbah, slikah in spominih naših članov

START

KO JE BIL NA OBČNEM ZBORU LETA 1978 ZA PREDSEDNIKA DRUŠTVA IZBRAN JOŽEF PAVLIČ, JE BILO SKLENJENO, DA SE ORGANIZIRA PLES Z ANSAMBLM 4-JE ASI, DA SI DRUŠTVO FINANČNO OPOMORE. NE VEM, KJE SE JE IZGUBIL ZAPISNIK, VEM PA, KAJ V NJEM STOJI ZAPISANO PO POSPRAVLJANJU PO PLESU, KI ZARADI SLABEGA VREMENA NI BIL OBISKAN: NA KONCU SMO VSI, KI SMO POSPRAVLJALI, DALI PO 50,00 DIN IN S TEM JE BILA IZGUBA POKRITA.

DAMJAN TURK

LETA 2011 JE BILO TEKMOVANJE KRAŠKE GASILSKE ZVEZE V KOMNU. ČLANICE SMO SE NA TEKMOVANJE VNETO PRIPRAVLJALE IN GLADKO ZMAGALE. TUDI POVELJNIK KRAŠKE GASILSKE ZVEZE NAS JE POHVALIL, DA SMO PRIKAZALE NAJKVALITETNEJŠO VAJO NA TEKMOVANJU. TEGA SE RADE SPOMINJAMO, TUDI KO NAM GRE MALCE SLABŠE.

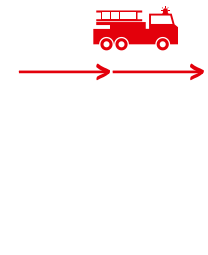
ELENA FUNA

MLADINCI IN MENTORJI SMO SE LETA 2013 RESNO KOT VEDNO PRIPRAVLJALI NA REGIJSKO TEKMOVANJE. MED VAJAMI SO SE NAM ZGODILE PRIKUPNE PRIGODE, ŠE POSEBEJ ENKRAT, KO SMO IZVAJALI VAJO S HIDRANTOM. VSE JE POTEKALO BREZHIBNO, DOKLER MENTOR SEBASTJAN NI ZAČEL KRIČATI, DA GORI. VSI SMO BILI ZATOPLJENI V VAJO IN SMO MU ODGOVORILI, DA VEMO, DA GORIJO TARČE. ŠELE PO NJEGOVEM VZTRAJANJU, DA RES GORI V HIŠI NAŠE MLADINKE KIM, SMO DOJELI, DA GRE ZA PRAVI POŽAR. SPUSTILI SMO VSE IZ ROK IN Z VEDRI PLANILI V HIŠO TER POGASILI OGENJ. BIL JE NAŠ PRVI PRAVI BOJ Z OGNJEM, KI SMO GA USPEŠNO OPRAVILI TER PRIDOBILI NOVO IZKUŠNJO IN LEKCIJO ZA ŽIVLJENJE.

KRISTINA SANABOR
IN META ČEHOVIN

PGD

LETA 1986 SE JE ČLANSKA ENOTA KOT DRUGA NA OBČINSKEM TEKMOVANJU PRVIČ UVRSTILA NA REGIJSKO TEKMOVANJE V POSTOJNI. KER JE SESALNI KOS NASEDEL V BLATO REKE PIVKE, JE STROJNIK VES JEZEN ZAČEL METATI OPREMO V KOMBI, TAKO DA GA JE SODNIK MORAL POSVARITI, DA VAJE ŠE NI KONEC.

DAMJAN TURK

NAJBOLJŠA
KUJARJA
DANIJELA IN
PRIMOŽ -
V IZOLI IN DOMA

LETA 2002 SO SE TRI ČLANSKE EKIPE
UVRSTILE NA DRŽAVNO TEKMOVANJE.
Z AVTOBUSOM SMO ZATO ODŠLI V
MORAVSKE TOPLICE. NA TEKMOVANJU
SMO NA TEKMOVALNI PROGI VSE EKIPE
TEKMOVALE SKORAJ ISTOČASNO. SAM SEM
SODELOVAL V EKIPI ČLANOV A. KER SMO
V ŠTJAKU VADILI Z NAŠO ČRPALKO, KI JE
POTREBOVALA MOČAN POTEG, SEM TAKO
STARTAL TUDI TAM. POSLEDICA JE BILA
OBRNJENA PUMPA ZA 90 STOPINJ.

MATEJ LIPANJE

KO JE SIRENA ZATULILA, SEM PRITEKEL TUDI JAZ, ČEPRAV SEM BIL TAKRAT ŠE MAJHEN. ZMERAJ ME JE ZANIMALO, KAM GREJO GASIT. KOT MAJHNEMU MULCU SO MI VSE PAVEDALI. KER PA NAŠI TAKRATNI OPERATIVCI NISO IMELI KLJUČA OD KLETI, SO ME POSLALI PO LESTVI IZ GARAŽE SKOZI LUKNJO V KLET PO DVE STEKLENICI VINA, PO MOŽNOSTI BELEGA.

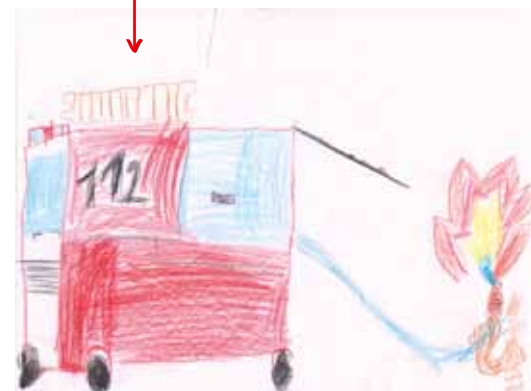
ENKRAT SE JE ZGODILO, DA SEM PREBRSKAL VSE STEKLENICE, A BELEGA VINA NI BILO VEČ. PAVEDAL SEM JIM, DA JE SAMO SE ČRNO, IN BORIS JE REKEL, DA NAJ DAM ČRNO, ČE SO BELO ŽE SPILI.

PRIMOŽ RENER

MLADINA PGD ŠTJAK,
V OZADJU NEKDANJE
VOZILO ZA GOZDNE
POŽARE - UAZ

NAJPREPOZNAVNEJŠA
MAJICA KGZ

LETA 2010 SMO SE MLADI GASILCI ODPRAVILI PREŽIVET NOČ V NARAVI V "DOLINCI". IGRALI SMO RAZNE IGRE, ŠE POSEBEJ JE BIL ZANIMIV NOGOMET, SAJ SMO KOMAJ VIDELI ŽOGO V TRAVI. BILI SMO IZMUČENI, VENDAR SMO SE ODPRAVILI SPAT ŠELE OB DVEH ZJUTRAJ. A KER SVA SE MORALA Z MATEVŽEM STISKATI NA LE ENEM OZKEM PODMETAČU, SVA SE OBA ZBUDILA ŽE ZELO ZGODAJ. KER NISVA VEDELA, KOLIKO JE URA, ME JE MATEVŽ PROSIL, NAJ POGLEDAM NA TELEFON. POGLEDAL SEM IN REKEL: „URA JE 6.77 IN POSLUŠATE RADIO DOLINCA.“ TAKOJ SVA ZUNAJ ZASLIŠALA SMEH, A NISVA VEDELA, ZAKAJ SE SMEJIJO. ŠELE POTEM SVA UGOTOVILA, DA SE SMEJIJO ZATO, KER IMA URA LE 60 MINUT IN NE 100. ŠE DANES SE RADI SPOMINJAMO »RADIA DOLINCA«.

GREGOR BENČINA

SREDI OSEMDESETIH LET, KO GASILSKO DRUŠTVO NI IMELO DENARJA V IZOBILJU, SE JE ČLANOM DRUŠTVA PORODILA IDEJA, KAKO BI KAJ PRIVARČEVALI. PET ALI ŠEST ČLANOV DRUŠTVA JE KUPILO POLOVICO PRAŠIČA. SAMI SO TO POLOVICO PREDELALI V KLOBASE, TE PA SO SE POTEM PORABILE ZA OBČNI ZBOR. PROSTOR ZA PREDELAVO IN DRUŽENJE JE PONUDIL ČLAN IVAN VEČKO S SELA. IZDELAVA KLOBAS JE POMENILA TUDI DRUŽENJE IN PRIDOBIVANJE NADALJNJIH IDEJ ZA RAZVOJ DRUŠTVA IN SKUPNOSTI.

MATEJ VEČKO

V ZAČETKU DEVETDESETIH LET JE DRUŠTVO DOBRO SODELOVALO TUDI Z OKOLIŠKIMI DRUŠTVI.

TAKO SO NEKOČ, KO SO BILI ČLANI NA OBISKU V PODNANOSU, PRI NJIH DOBILI IDEJO ZA POBIRANJE MOŠTA ZA GASILCE. ŽE V ZAČETKU JE BIL ODZIV PREBIVALSTVA ZELO DOBER. ZBRALI SMO KAR VELIKO LITROV MOŠTA, GA NATO ZDRUŽILI IN ŠE DODATNO IZŠOLALI.

PRVI PROSTOR OZIROMA KLET NAM JE PONUDIL ČLAN CIRIL MISLEJ S SELA. PO NEKAJ LETIH GOSTOVANJA V TUJI KLETI SMO SI UREDILI SVOJO KLET V DOMU, IN SICER LETA 1998 ALI 1999. V NASLEDNJIH LETIH SE JE IZBOR MOŠTA LOČIL ŠE NA „GASILSKO BELO“ IN „GASILSKO RDEČE“.

MATEJ VEČKO

NABOR POKALOV

Vojan Škrk

NOV GASILSKI DOM NA ŠTJAKU

Po ukinitvi štirirazrednega pouka na šoli v Štjaku je precej velika stavba, ki je bila sezidana za časa italijanske okupacije, z namenom poitalijaniti domače prebivalstvo, ostala v uporabi krajevne skupnosti. Le-ta jo je z veliko truda in sredstvi ob pomoči osnovne šole iz Sežane vzdrževala ter uporabljala skupaj z DPO. Za te potrebe je bila celo prevelika. Z ustanovitvijo Gasilskega društva Štjak 15. 4. 1974 pa se je izkazalo, da funkcionalno ne ustreza več, kljub obilju prostora. Del stavbe je bil sicer preurejen v garaže, garderobo in sanitarije. Vendar je bila to le zasilna rešitev, kajti momentalnost zgradbe ni dovoljevala nobenih bistvenih sprememb. Zato je začelo gasilsko društvo intenzivno razmišljati o gradnji posebnih prostorov, ki bi služili pred-

vsem garažiranju dveh vozil in shranjevanju gasilske opreme. Vendar je tik pred realizacijo načrtov krajevna skupnost odstopila stavbo CIMOS-u iz Kopra za potrebe ureditve proizvodnega obrata, ker je to bila najbolj pomembna vitalna naloga v razvoju Vrhov. S tem sta se krajevna skupnost in gasilsko društvo s celotno opremo in vozili znašla na prostem. Svoje dejavnosti sta začela opravljati zunaj, sestanki so se sklicevali "pod orehom". Vendar smo takoj po izselitvi začeli razmišljati o izgradnji doma in gasilci so prevzeli na svoja pleča galvnično obveznosti.

Na zboru krajanov 27. 4. 1985 so se opredelili za pglavitne naloge, potrebn. za izgradnjo doma in predstavil se je tudi že njegov načrt. Določilo se je na primer, koliko delovnih dni mora vsak krajan opraviti,

koliko finančnih sredstev mora prispevati. Gasilci so pod vodstvom predsednika Dušana Sanabora prevzeli vse obveznosti in vodili zidavo ob sodelovanju ostalih krajanov do konca. V ta namen so ustanovili tudi gradbeni odbor, katerega predstavnik je bil Ivan Večko, ki je bil zadolžen za neposredno organizacijo gradnje. To zaupano mu nalogo je tudi vestno in odgovorno izpolnil. Ob pripravljenosti krajanov in gasilcev, da prevzamejo vsa fizična dela in tudi del obveznosti za nabavo materiala, so priskočile na pomoč tudi TOZD in nekateri posamezniki. CIMOS iz Kopra je izplačal določeno odškodnino za odstopljene prostore, svojo pomoč so nudili TOK Gozdarstvo, TOK Vinakras in Občinska gasilska zveza. Kasneje so se jim pridružili še nekateri drugi

TOZD-i iz občine Sežana. Vsa ta sredstva so bila porabljena izključno za nabavo materiala.

Geslo, ki je začelo veljati v vsej krajevni skupnosti, še posebej pri gasilcih, je bilo: Vsak prosti trenutek izkoristiti za delo pri gradnji gasilskega doma; če je potrebno, pusti delo doma in vzemi dopust. In dom je začel rasti. Najprej izkop, klet, pritličje za gasilske garaže in ostale spremljajoče potrebe, nadstropje za potrebe krajevne skupnosti, DPO, TOK Vinakras Sežana — ZE Štjak in TOK Gozdarstvo. Končno smo postavili še streho in takrat smo vedeli: kmalu bo otvoritev. Sledili so še ometi, instalacija in namestitev ostale opreme. Nedelja, 24. avgusta 1986 je bila za nas praznik kljub slabemu vremenu: odprli smo nov GASILSKI DOM.

Končna bilanca je znana. Opravljenih je bilo preko 5000 prostovoljnih delovnih ur, vrednost objekta je po oceni okoli 30 do 40 milijonov dinarjev. Dela so bila opravljena hitro in kvalitetno. Izkazana je nepričakovano velika požrtvovalnost posameznikov pri gradnji. Gasilski dom je koriščen že od prvega dne otvoritve dalje. Uspešna dejavnost gasilskega društva pri zidavi, tekmovanjih, organiziranosti in končno tudi pri hitrem in uspešnem gašenju požarov, uspešno delovanje krajevne skupnosti in začetek delovanja in ZE Štjak in revirne pisarne so ob izrednih naporih, ki so bili vloženi v njegovo gradnjo, najboljši dokaz, da ta gasilski dom res potrebujemo. Ponosni smo nanj in bomo tudi vnaprej skrbeli za njegovo polno izkoriščenost in njegovo vzdrževanje.

Proslava ob odprtju novega gasilskega doma

RAVNJE ▶ V mizarski delavnici so preskusili usposobljenost za gašenje in prvo pomoč

Gorelo je za vajo in zares

Prostovoljno gasilsko društvo Štjak si je za letošnjo vajo izbralo kar močan izziv: požar v mizarski delavnici. Izpeljali so jo uspešno, k njej pa so pritegnili tudi domačine.

"Mizar Alojz Čehovin ima zahtevno in požarno zelo ogroženo zgradbo in bil je pripravljen na sodelovanje v tej zahtevni vaji," je razloge, zakaj so se odločili vajo izpeljati v mizarski delavnici na Ravnjah, razložil poveljnik PGD Štjak **Edvin Lipanje**.

Na vaji je sodelovalo 17 članov PGD Štjak in pet članic društva z opravljenim tečajem prve pomoči. Iz-

peljali so jo uspešno, predvsem pa so se ob njej veliko naučili in odkrili tudi nekaj pomanjkljivosti. *"Te bomo, tudi s pomočjo posnetkov, preučili in skušali v prihodnje odpraviti,"* je samokritičen poveljnik. Dobro so se na vaji odrezale tudi članice ekipe prve pomoči, ki so oskrbele dva ponesrečenca z opeklinami in zlomom. Ta ekipa je v PGD Štjak novost,

saj so članice tečaj opravile šele v preteklem letu, vaja pa je pokazala, kako dobrodošle so.

Vaja je bila koristna tudi za Alojza Čehovina, ki so ga gasilci seznanili z ukrepanjem ob morebitnem požaru (sam je ob vaji dokazal, da obvlada ravnanje s hidrantom), pa tudi za domačine, ki so budno spremljali vajo in se poučili o ravnanju ob morebitnem požaru. Ta sicer ni tako neverjeten, kot se včasih zdi, saj so le dva dni pred vajo štjaški gasilci gasili požar na

zapuščeni hiši na Bogem. *"Budnosti sosedov in hitremu odzivu naših članov - kar 15 nas je prišlo na gašenje - se gre zahvaliti, da smo obvarovali vse sosednje hiše. Če bi zagorelo ponoči, ko ognja ne bi nihče tako hitro opazil, bi bile posledice mnogo hujše,"* je povedal Lipanje.

Vajo na Ravnjah sta si ogledala tudi predsednik Kraške gasilske zveze **Božo Marinac** in direktor zavoda za gasilno in reševalno službo Sežana **Igor Bole**.
MUZ

Foto: PGD Štjak

Za poškodovanca, ki so ga prinesli iz goreče delavnice, je poskrbela ekipa prve pomoči

V PGD Štjak se je zaključil Osnovni tečaj za gasilca

V soboto, 19. aprila 2008, se je odvil sklepni del tečaja, ki ga mora opraviti vsak prostovoljec, da lahko postane član operativne enote v gasilskem društvu. Člani so morali opraviti praktično in teoretično preeverjanje, ki je potekalo na Zavodu za gasilno in reševalno službo v Sežani - pod nadzorom ocenjevalne komisije iz Kraške gasilske zveze. Tečaj je zaključilo skupaj 24 članov, pripadnikov PGD Divača, PGD Sežana, PGD Senožeče in PGD Štjak.

Predavanja so se pričela že 11. 1. 2008 in so potekala večinoma v prostorih PGD Štjak, razen praktičnega dela, ki se je odvijal v ZGRS Sežana. Teoretični del tečaja je zajemal vso snov, ki jo mora gasilec-operavec poznati - od organiziranosti gasilstva, varstva pri delu, prve pomoči, preventive pred požari, kemije, elektrike v gasilstvu, opreme in vozil, gradbeništva, sistema intervencij, tehničnega reševanja, taktike, do požarov v naravi, ki so pri nas najbolj pogosti. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo predavateljem, ki so omogočili kvalitetna predavanja. To so: Blaž Turk, Tina Furlan, Drago Počkar, Dušan Sanabor, Simon Hlačar, Sandi Mislej, Boris Budal, Edvin Lipanje, Marko Colja in Marko Adamič. Prav tako se zahvaljujemo članom ekipe gasilcev, ki so vodili zadnji - praktični

del tečaja, to so: Marko Adamič, Sandi Mislej, Primož Saražin, Gorazd Gerželj, Marko Colja, Igor Blažič, Blaž Turk, Tomaž Hreščak in Primož Maurič.

Zahvaljujemo se tudi Kraški gasilski zvezi in njenim članom komisije: Borisu Budalu, Petru Škrlju in Edvinu Lipanje - za pomoč pri izvedbi tečaja in njegovem zaključku. Prav tako se zahvaljujemo kolektivu ZGRS iz Sežane, predvsem direktorju Igorju Boletu ter poveljniku Dragu Počkarju, ki so nam omogočili koriščenje tamkajšnjih prostorov in opreme. Da so bila predavanja izpeljana kvalitetno in podprta z multimedijskimi vsebinami, je poskrbela Občina Sežana, zato se zahvaljujemo njej, Ministrstvu za obrambo (izpostava Sežana, izpostava Postojna) ter Rdečemu križu Sežana.

Hvala pa tudi Sandiju Misleju - namestniku poveljnika v PGD Štjak, ki je cel tečaj spravil pod streho.

Čestitamo vsem novo pečenim operativnim gasilcem in se že veselimo njihove dragocene pomoči na bodočih intervencijah.

Gasilski pozdrav: Na pomoč!
Besedilo: Sandi Mislej in Primož Seražin

Gasilci PGD Povir in PGD Štjak bogatejši za gasilski vozili za gašenje požarov v naravnem okolju

Izjemne pridobitve so se v začetku julija razveselili gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Povir, slavnostni prevzem novega vozila pa prvo septembrsko nedeljo čaka še gasilce Prostovoljnega gasilskega društva Štjak. Dve novi težji gasilski vozili GCCGP-2 za gašenje požarov v naravi, ki ju je z delnim sofinanciranjem Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje nabavila Občina Sežana, bosta namreč zamenjali obstoječi dotrajani vozili.

Glede na to, da je območje občine Sežana zaradi specifičnih klimatskih in vegetacijskih pogojev posebej izpostavljeno požarom v naravi, sta novi gasilski vozili prvenstveno namenjeni gašenju te vrste požarov. Prav tako je v vozilih nameščena vsa potrebna oprema za gašenje požarov v urbanem okolju, industrijskih obratih ter na prometnih sredstvih, primerni pa sta tudi za posredovanje v ostalih tehničnih intervencijah. Poleg rezervoarja za vodo z zmogljivostjo 5000 litrov – ta se lahko uporablja tudi za prevoz pitne vode – imajo gasilci v vozilu na voljo še 200 litrov retardanta za gašenje požarov v naravi ter 200 litrov penila, ki se uporablja za gašenje zahtevnejših požarov. Vozilo je opremljeno z električnim agregatom in svetlobnim stolpom, ki omogo-

ča osvetlitev neposredne okolice vozila tudi ponoči, izolirnimi dihalnimi aparati ter številnimi orodji in pripomočki, ki jih gasilci potrebujejo pri svojem delu. Težji gasilski vozili sta posebej prilagojeni za vožnjo tudi na slabše prevoznih terenih.

Čeprav trenutne razmere niso najbolj naklonjene investicijskim vlaganjem, se v občini zavedamo, da je za uspešno zmanjševanje posledic požarov in drugih nesreč poleg strokovno usposobljenega kadra pomembno zagotoviti tudi sodob-

no gasilsko reševalno in zaščitno opremo. Z nakupom novih vozil želimo zagotoviti čim boljše pogoje za varno in učinkovito delo gasilcev. Zavedajoč se njihove stalne pripravljenosti sodelovati pri zaščiti in reševanju naših življenj in premoženja pa jim želimo tudi na ta način dati spodbudo za njihovo nadaljnje pogumno in požrtvovalno delo.

Besedilo: Ana Pirc
Slika: Sašo Popovič

Mladi gasilci na letovanju v Izoli

Tudi letos smo mladi gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Štjak letovali v Izoli. Letovanje je potekalo od srede, 3. avgusta, do nedelje, 7. avgusta 2011. Že 14. letovanja se je udeležilo več kot dvajset mladih gasilcev in osem mentorjev.

V sredo, 3. avgusta 2011, ob 17. uri smo se pionirji, mladinci, nekaj članov in naši mentorji z avtobusom odpravili v Izolo. Že prvi dan je bil zelo pester, saj smo si najprej razdelili spalne vreče, pripravili postelje in postavili kuhinjo. Postali smo prava potujoča kolonija, ki tabori v gasilskem domu. Za nagrado smo pojedli večerjo, ki smo jo prinesli od doma, mentorji pa so nas zvečer peljali na sladolead. Starejša skupina se je odločila za nočno kopanje in to je bil letošnji prvi stik z izoljskim morjem.

V četrtek smo, tako kot vsak dan, vstali okrog 8. ure. Po umivanju nas je čakal zajtrk, nato pa smo se, nekateri s kombijem, nekateri peš, odpravili v Simonov zaliv ter uživali v plavanju, kartanju in raznih igričah, ki smo se jih spomnili kar sami. Sledilo je kosilo in po počitku smo postopek ponovili tudi popoldne. Po večerji je sledil sladolead in sprehod po Izoli. Utrujeni smo zvečer takoj zaspali.

V petek dopoldan smo na plaži preživeli malo časa, saj smo se odpravili na 'pedalino'. Več kot 25 nas je uživalo v 'pedaliranju' in plavanju daleč stran od obale. Še dobro, da smo v gasilskem domu pustili dva dobra kuharja, ki sta nam zopet pripravila slastno kosilo. Ko smo po počitku napolnili baterije, smo se prepustili radostim na plaži, ki jim je sledila večerja, sladolead in igra gnilo jajce na plaži pri svetilniku.

V soboto smo morali vstati malce prej, saj smo dopoldne odšli v Luko Koper na ogled vojaške ladje Triglav. V dveh skupinah smo se sprehodili po ladji in si jo z zanimanjem ogledali. Za nas, mlade, je bila to najzanimivejša ladja, kar smo jih videli. Kasneje smo si ogledali še prostore gasilske brigade v Kopru, kjer so nam pokazali sobo za sprejeme, garažo in vozila. V garaži se nam je zdel najboljši drog za spuščanje iz drugega nadstropja. Nato smo se vrnili v gasilski dom na kosilo in počitek. V popoldanskem času pa smo se odpravili v Simonov zaliv na tobogane, kjer smo uživali v vožnjah po modrem in rdečem toboganu.

Nedelja je prišla prehitro, saj smo takoj po kosilu morali pospraviti ležišča, kuhinjo in gasilski dom pa vrniti svojemu

osnovnemu namenu. Do prihoda avtobusa smo imeli čas za strnjevanje misli in občutkov. Vsi smo se strinjali, da nam je bilo vreme letos zelo naklonjeno, da je bila voda topla, a vseeno malce preslana, da je bilo malce preveč komarjev, ki jih niti naš smeh ni uspel odgnati, da sta nam naša kuharja kuhala odlične obroke, da so bili mentorji zelo vztrajni in prijazni, da se v Izoli dobi odličan sladolead, da je tovrstno druženje brez tekmovalnosti najboljši način zblizevanja in motiviranja za delo in da se prihodnje leto spet vrnemo.

Besedilo: Maruša Seražin in Elena Funa
Sliki: Stojan Benčina

Gasilci so tekmovali v Sežani

SEŽANA ▶ Sredi maja je bilo v Sežani tekmovanje Kraške gasilske zveze, ki ga je tokrat organiziralo Prostovoljno gasilsko društvo Štjak. Sodelovalo je rekordno število ekip (45) s skupaj več kot 400 prostovoljnimi gasilci. Tekmovanje je potekalo v lepem vremenu in športnem duhu. Tako so pokazali tudi rezultati. Pri pionirkah so zmagale mlade gasilke

iz Materije. Štjak je osvojil dve prvi mesti, zmagali so v kategoriji pionirjev in mladincev ter osvojili prehodni pokal za leto 2014. Pri starejših gasilcih so prvo mesto osvojili Matarci, najboljši člani B prihajajo iz Sežane, članice B pa iz Povirja. Iz Povirja prihajajo tudi najboljše članice A. Pri članih A so zmagali gasilci iz Komna, ki so osvojili tudi prehodni pokal za leto 2014.

Zahvaljujemo se Občini Sežana za pomoč pri izdaji zbornika ob 40-letnici društva in županu Davorinu Terčonu za prispevek v zborniku.

Toplo se zahvaljujemo tudi vsem donatorjem in sponzorjem, ki so namenili sredstva za izdajo našega zbornika.

Hvala KS Štjak in vsem, ki so sodelovali pri nastajanju zbornika.

Gasilski pozdrav: NA POMOČ!
Prostovoljno gasilsko društvo Štjak

BAR AVTOPRALNICA SEŽANA

Borec d.o.o.
Sela 1, 6210 Sežana

**KRAJEVNA SKUPNOST
ŠTJAK**

PITSTOP d.o.o.

Sela 1, 6210 Sežana

AdriaticSlovenica

Zavarovalna družba d.d. • Članiica Skupine KD Group

Gradbena mehanizacija SB

Seražin Bojan s.p.
Veliko Polje 9, 6210 Sežana

Alojz Čehovin s.p.
Ravnje 3a, 6210 Sežana

SLAVICA in STOJAN MISLEJ

Mahniči 10, 6222 Stanjel

Mladinci PGD Štjak, 2014

Pionirji PGD Štjak, 2014

Vozni park PGD Štjak, 2014